

அன்பளிப்பு

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:
திருமுட்டப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

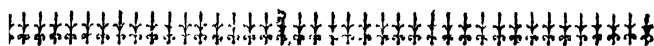
இஃது
திருச்சித்திரகூடம்
ப்ரபந்நவித்வான்
ஸ்ரீமாந் (௪௮௪)
அழகியமணவாளராமாநுஜ
ஏகாங்கிஸ்வாமிசுளாஸ் செய்தருளப்பட்டம்

கள்ளக்குறிச்சி
ஸ்ரீமாந் தேவராஜராமாநுஜதாசரவர்களாலும்
துரிசிஊர்
ஸ்ரீமாந் அரங்கமன்னுர்தாசரவர்களாலும்

திருச்சித்திரகூடம்
ஸ்ரீ பராங்குச விலாச அபிசியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதாரவருஷம்
நூதகக ஆகிய சாதாரணநாடு பங்குனிமீ

GA
23/10/2021
K.A.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயசம்:

திருமுட்டப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பூமருவு திருமங்கை புணர்மாற்ப னுவந்தருளும்
பாமருவு திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
மாமருவு சடவலகில் வழங்குமறைத் தமிழ்சேய்த
காமருவு சடசோபன் சழலிணைகள் காப்பாமே.

நூல்

திருமுட்டத் தருள்பொறைநாயச்

சியரிருபா லிசுழுவனே

திருமுட்டத் திருநியிடை

சேரிருகை சிறப்பவொளிர்

பொருமுட்டத் தண்டகற்கொல்

பூவரா கப்பரமன்

திருமுட்டக் கரிசொழிக்குறும்

சுழலிணைகள் கண்டேனே.

(க)

சுண்டதொழு தெழுவாய்நீ

கனகமணிமாளிகைமேற்

கொண்டறவழ் திருமுட்டக்

கோபுரநீள் கோயிலினுள்

கண்டகவம் புயவல்லித்

தாய்புருட காரத்தால்

உ. திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

பண்டுலகை யிடந்தபிரான்

பயிந்திரப்பொற் பதநெஞ்சே.

(உ)

நெஞ்ரமுரை செயலொருங்க

நெறிதிற்பார் பொய்பேசார்

வஞ்சகஞ்செய் யாரிகழின்

மாழ்சுடார் புகழ்விரும்பார்

கொஞ்சமுமன் னியர்குற்றங்

கூலிடார் குணங்கொள்வார்

மஞ்சதவழ் பொழின்முட்ட

மாதவன்ற னடியவரே.

(ஈ)

அவலமுற ளிலைநில்லா

தலைநென றும் புன்விடய

சுவலமுறு மெனமனமுன்

சரணமல ரிணைசார்ந்து

கவலைபறக் காத்தருள் வாய்

கடிமதின்கூழ் முட்டமிளிர்

சுவலபமுன் னிடநததலிக்

கோலவுருக் குணககுன்றே.

(ச)

குணம்பொறுத்த பெரியார்மீக்

குறைகூலித் திரிந்துயிறர்

பணம்பயித்துச சமுசாரப்

பாசத்திற் பட்டுமுன்று

நிணம்பொறுத்த வுடல்வளர்க்கு

நீசனெனை யாளுதியோ

பணம்பொறுத்த திருமுட்ட

மாநகர்வாழ் மாயவனே.

(ஊ)

திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

௩

மாயசமு சாரமெனு

மாக்கோர துக்கமிருந்

தீயபெருங் கடலமுநதித்

திகைத்தேனபா னுலகமெலர்ந்

தாயின தாட்டிணைமைத்

தந்துகை: சேர்த்தருள்வாய்

தூயதிரு முட்டமொளிர்

சூகரமான தற்பரமே.

(சு)

மேதகுசீ முட்டமிளிர்

விண்டுவின்மெய் யடியர்சிரச்

சேதமர ரெய்திடினுஞ்

சிந்தைகலங் காரமகிழார்

ஏதமறு மேகமிழி

யீரம்புனலே நோக்குறுமச்

சாதகம்போற் பார்த்திருப்பர்

தாடாள னருட்டகவே.

(எ)

அருள்பெறுமெய் யடியர்தமக்

கணுவளவு மீந்தமிழேன்

தெருள்பெறுமாழ் வார்பதின்மர்

செய்கலைக டேர்ந்துமிலேன்

இருள்பெறுமுத் திரக்குழிச்சே

யேங்கினன்யான் காலமெலாம்

மருள்பெறுமெம் கருண்முட்ட

மன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சுடரே.

(அ)

சுடர்கொண்ட தோளாதா

சோறுபணங் கூறையென

சு திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இடர்கொண்ட வற்பர்தமை
 யேத்தியிர வாதினிநீ
 தொடர்கொண்ட திருமுட்டச்
 சுந்தரத்தோட் டொன்முதலைப்
 படர்கொண்ட புகழ்ப்பரணைப்
 பரவுதிநீ பாழ்நெஞ்சே.

(சு)

பாழும்பு முக்கணிறை
 பவ்வியு மறத்திரமுஞ்
 சூழும்புண் னிருமிகு
 தோலுமெலும் புந்தசையுந்
 தாழும்பெண் ணுடல்விழையுந்
 தனிரெஞ்சே சங்காழி
 வாழுங்கைத் திருமுட்ட
 மாலைவிழைந் துய்வாயே.

(ய)

வேறு.

வாய்நாறு மறழலிரு கன்பினை
 நாகிசளி வடிந்து நானும்
 நோய்நாறு முத்திரத்தி னழகுறும்
 யோனிமல நூக்க நானுஞ்
 சீய்நாறு முடற்செறிந்த மங்கையரைச்
 சீசெயன் றிகழ்ந்து நீயவ்
 வேய்நாறுந் துளவயிரிர் சீமுட்டத்
 திருமாலை விழைவாய் நெஞ்சே.

(கக)

விழைநோக்க மனநாளும் வீன்மொழிகள்
 வாய்நோக்க விழிகள் நோக்க

திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி ௩

உழைநோக்க மங்கையரைச் சுவையுணவை
நாநோக்க வழல்வே னந்நாள்
மழைநோக்கக் குன்றெடுத்து நிராகாத்த
திருமுட்ட மாலை யென்றன்
பிழைநோக்க கில்லாம லுணைநோக்கப்
பெரிதருள்செய்பேய நேற்சே;

(கஉ)

செய்யபெரு நின்கோயி லனுதினமுங்
காத்தினிது தலஞ்சிய்த் தூய்யப்
பையலெனத் திருமுடிப்பே கூவியெனைத்
குற்றேவல் பணிகொண் டாள்வாய்
மெய்யடியன விநுரன்மனை மேவியவன்
சுளியுருசி விருந்தையுண்ட
ஐயதிரு முட்டநக ரமர்ந்தருளு
மரிந்தமனை யமரர் கோவே,

(கங)

கோவாகுஞ் செல்வமதி யார்கொம்மை
முலைமடவார் மயக்கங் கொள்ளார்
ஓவாகு முடல்பேணு ருன்மத்த
னெனத்திரிவா ருடுப்பா கந்தை
சாவாகுங் காலமெந்ந் பார்ப்பாரொப்
பிழைபிறர்செய் தாலு மெண்ணர்
தேவாகுஞ் சீமுட்டத் திருமாற
னடிபரவுந் தெள்ளி யோரே,

(கச)

தெள்ளியமெய்ஞ் ஞானபத்திச் செல்வமிகு
பலகலை டேர்ந்த மேலோர்
தள்ளியமுக் குற்றவுண வினைபுண்டு
தாமதத்தாற் கொழுத்து மாதர்

ஒள்ளியவேற் கண்வலைபட் மெருகமுலை

நலம்வேண்டி யுழல்வே னென்னை

எள்ளியனா தரியாதீ டேற்றுதிசீ

முட்டமிளி ரிமைமோ ரோறே.

(௧௫)

இமையவாச்சேர் திருமுட்டத் திறைவமறு

வரசென்னு மெட்டெழுத்தின்

அமைவருமுப் பதப்பொருளு மறிந்தவண

மனுட்டான மற்ப மேனுஞ்

சமைதரப்பெற் றுடையனலேன் சார்தமுத

லானமகுணஞ் சற்று மில்லேன்

நிமையளவுங் கொடுங்காம நீக்கமிலே

னுய்யும்வழி நினைந்தா னாயே.

(௧௬)

நினைப்பொருவும் பிழைநினைபா தாளவல்ல

தெய்வதமெந் நிலத்து மில்லை

எனைப்பொருவுங் கொடுந்தீய வீனகனப்

பெருமபாவி யெங்கு மில்லை

கனைப்பொருதண் கடலுலகிற் பிணவிருந்திட்

ட்டிதொழுத கண்டா கன்னன்

தனைப்பொருவின கருணைபுரிந் தாண்முட்டத்

தலத்தெநதாய் தயையசெய் வாயே.

(௧௭)

தாயவனை யுலகெல்லார் தந்தவனைத்

தண்டுளவத் தாரான் றன்னை

மாயவனைத் திருமுட்ட மாதவனை

யன்பர்வயின் மாலா னனைத்

தாயவனை முரிவர்தொழந் தொன்முதலைத்

தாமணியைத் தோணன் காளை

MAHAMANOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIRUVANMIVIL

திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி ௭

மேயவனை நனிடொழுவா ரெவனோனும்
விண்ணவரின் மேலார் தாமே. (௧௮)

தாமரைக்கட் டற்பரணைச் சபரிகறித்
தருத்துகனி தானுண் டானைப்
பாமருழ வுலகனைத்தும் படைத்தருளுந்
திருநாபிப் பதுமத் தானைக்
காமருசீ முட்டமெனிரா நடவுளர்தம்
பெருமானைக் கனலித் தேவை
நீமருவித் தொழுதெழுவாய் விடயநினைந்
துருகிநிலை நிலலா நெஞ்சே. (௧௯)

நெஞ்சமதிற் பரதாரம் விபாருள்கவரு
நெறிபலவு நினைந்து நைநதேன்
வஞ்சகமபெய் வசைபுகன்றேன் வாளாவற்
பரைத் துதித்து வளர்த்தேன் குக்கி
கொஞ்சமுமஞ் சாதளவில் கொடுஞ்செயல்கள்
மெய்தினைத்தேன் கூற்றுக் கஞ்சிக்
தஞ்சமென நினைடைந்தேன் சரண்டந்தாள்
திருமுட்டச் சாயி நீயே. (௨௦)

வேறு

நீயேதொல் லுலகனைத்து நிறைந்து காக்கும்
நிகமாந்தமெய்ப் பெருநொன்றுணர்ந்தும் பொல்லர்
நோயேபெய் மலவுடலை நோக்கி நாய்போ
னுழைந்துபிறர் கடைதோறும் வருந்தினாளும்
பேயேபோற் றிரிந்துழலும் பிழையே நெண்ணைப்
பெருங்கருணைக் கிலக்காக்கி யாள்வாய் கால்விண்
கீயேமண் புனலாகித் திகழு முட்டத்
திருநகர்வாழ் கேழலுருச்செந்தண்புறவே. (௨௧)

அ திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

செங்கபல்பாய் வயன்முட்டத் திருமா லன்றிச்

சிந்தைசெயார் பிறதெய்வம் வணங்கார் சொல்லார்
மங்கையர்பான் மால்கொள்ளார் மாற்கார் னுன்ப

மலிந்நிடினு முடன்மான மகன் லிருப்பார்
சங்கையிலார நட்டபுகை பெய் போருமை

சமுக்குமிசு சிவமவிருப்பு பெறுப்பொன் றில்லார்
வெங்கலியைக் கடந்திருப்பார் யானும் வேண்டார்

மெய்ஞ்ஞான நிலையுணர்ந்த மேலார் தாமே. (உஉ)

மேலாகும் வின்னவர்கேர் திருமுட்டத்துண்

மேயவரா கப்பரமே வேறகண் னார்பால்
மாலாகு மனம்பொலியைந் துடையேன் வாளா

மயங்கியவ னுனுதிரம் நரம்போ டென்பு

தோலாகு முத்தையுட னுருவி யோடிச்

சுணங்கனெனத் திரிந்தலைந் து நொலைத்தேனாட்கள்
நாலாகு மறைபுகழ்பின் னடிக்கண் னாகும்

நன்னெஞ்சை பெனக்கிந்நா னிலத்தீ வாயே. (உ௩)

நயெறும்பு குளவிமு கழுது காக்கை

யானைநரி தேள்கழுதை பாம்பு பூனை

நாயெலியே னைபமரங்கல் லொடுமண் டேவ

நரவசுர சன்மமெலா மெடுத்த நானிப்

பாயலைரீர்க் கடல்புடைரு முலகிற் பட்ட

பாடனைத்தும் போதுமினிப் பரிந்து மற்றோர்

தாயகட்டிற் பிறவாமற் றையசெய் முட்டத்

தலத்துறையுந் தண்டுவைத் தனித்தா ரோயே. (உ௪)

தாரானை வைசயந்தி யாழி சங்கந்

தரித்தானைச் சகமனைத்துங் காப்பான் தன்னைச்

திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

சு

சீரானை முனநின்ற செங்கண் மாலேச்

சீதரனைப் புண்ணியர்தஞ் சிந்தை யானை

ஏரானை மேய்த்துவந்த வெம்மான் றன்னை

யீடுபெய்தி றறபரனை யெழில்சேர் முட்டத்

தூரானைக் கண்களிப்பக் கண்டு துள்ளி

யுருகிநடித் தென்றுகொண்ட வய்யு நாளே. (௨௫)

நாளும்று மாதரையே நம்பிக் கெட்டேன்

நானெனநென் றிறுமாந்து நலிலே பட்டேன்

கோளுமறக் குறளுமுரைத் தறவோ ரெல்லங்

கூசிடவே குடிக்கெடுத்தேன் கொடிதே செய்தேன்

ஆளுமுனை யனுவளவு லினையா தத்தோ

வறக்கொடிய பாதகரை யடுத்து நட்டேன்

வேளுநலி வெள்குமெழின் முட்ட மேய

வேள்விவரா கப்பரமே வினைதீர்த் தாளே. (௨௬)

தீராத வன்புறுமெய் யடியா ரோடு

சேர்ந்துதிரு முனநின்றே தேம்பித் தேம்பி

ஆராத களிப்பினிரு கண்ணீர் வார

வழுதுருகித் தொழுதுதொழு தாடி யோடித்

தூராத பத்திகலை சிறப்பக் துள்ளித்

துள்ளிலி மிசைப்புரண்டு துதிப்ப தென்றோ

சாராத புனற்கயத்துட் கயல்பாய் முட்டத்

தொன்னகர்வாழ்சூகரமாஞ் சுருணக் குன்றே. (௨௭)

புன்றெடுத்த கோளரியே நந்தன் கொண்ட

குறைவறுஞ்சோ பெருஞ்செல்வக் கொத்தேழுத்தே

புன்றுதைத்த பிருகுமுனிக் கருள்செய் பையே

பற்புதமே பாயர்குலக் கொழுந்தே பொன்னே

ஃ திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

கன்மெடுத்து விளவெறிந்த கரும்பே கண்டே
கற்பகமே முட்டமொளிர் கனலித் தேவே
நின்றபிர ண்வப்பொருளே நிபிடா னந்த
நீள்சுடரே பிழைநினைபா தெனையாள் வாயே. (௨௮)

ஆளாக வுனக்கென்றும் மடவார் பாலந்
தகனாகப் பிறர்மறையிற் செவிடனாகத்
கோளாகப் புறங்கூற்றி லுமை யாகத்
குவலயத்தில் யானிருக்க வருள்கூர்ந் தாள்வாய்
நீளாக மலமலர்ப்பெண் ணிலபபெண் காந்த
நீசவிரா வணனெறிந்த நெடுங்கூர் வேலை
வாளாக மேற்றுவிழீ டணனைக் காத்த
வண்மைமிகு திருமுட்ட நகர்வாழ் மாலே. (௨௯)

மால்கொண்ட கன்மமல வுடனா னென்றும்
மற்றவெலா மெனதென்றும் மயங்கி நாளுஞ்
சேல்கொண்ட கருங்கண்ணார் திறத்திற் சிக்கிச்
சிந்தையுரை செய்கையினுற் பாவஞ் செய்தேன்
வேல்கொண்ட வியமனென வெறுத்துச் சீறி
வேதனைசெய் திடவருமவ் வேளை காப்பாய்
சூல்கொண்ட சங்கினமுத் தீனுஞ் செய்கும்
தொல்பெரிய முட்டமொளிர் சுருதித் தேவே. (௩௦)

வேறு.

சுருதியி னெலிமா ருதனா முட்டத்
தொல்பெரு நகருறை சுருண
பொருதிகைக் கடல்கூழ் புவிதனைப் பாயாச்
சுருட்டிய பொற்கண னுடலிற்

திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

௧௧

குருதியின் நெழுசுக் கொன்றமெய்த்ஞ் ஞர்னக்
கோலகல் லுருக்கொன்மா கொழுந்
தருதியுன் னடியிற் பத்தியெற் கிலங்கத்
தாழ்ந்தனன் சரணெனயானே. (௩௧)

யானென தென்னுஞ் செக்கினிற் சுழன்றேன்
யாதுநோக் கினுமெனக் கெனக்கென்
றானவப் பாழா மாயையிற் கொழுத்தே
னரும்பெரும பாவத்திற் பழுத்தேன்
ஊனம ரழியிவ் வுடலினி யெய்தா
தொழித்துதின் னெயுளர்பதந் தருவாய்
தேனமர் பொழில்சூழ் முட்டமா நகரந்
திகழ்தரு தெய்வநா யகனே. (௩௨)

நாயெனக் குரைத்து மேல்விழுந் திரந்தார்
நடுங்கிட வில்லைச் சீபோ
நீயென வரப்பி நெடுஞ்சொலான் மறுத்த
நீசரும் வெறுக்குமா நீசப்
பேயெனற் கருள்வாய் கத்திர பந்து
பெரும்பதம் புகவருள் பெரியோய்
தூயநன் முட்டத் தொன்னக ரமர்ந்த
சுந்தர சுதப்பரஞ் சுடரே, (௩௩)

பரம்பொரு ளரியே பரந்துளன் யாண்டு
மெனச்சிறுன் பகர்த்தவா றுங்குத்
திரம்பெறு தூணி லக்கணந் தோன்றித்
தீயனா மிரணிய கசிபன்
டரந்தனைப் பிளந்த வரியுரு வத்தா
யொருதிரு முட்டம்வாழ் வேதச்

கஉ திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தா தி

கிரந்தனி லொளிருஞ் சீதரதீரா

வென்பவ வினைகடர்த்தருளே.

(௩௪)

அருள்பெறுந் திருமெய் யடியர்போல் வேட

மணிந்துல கத்தினை மயக்கிப்

பொருடனைப் பறித்துப் புல்லரைப் போற்றிப்

புன்புலா லுடலினைப் புரந்தேன்

இருடரும் புவியில் பாவியென் னொப்பா

ரில்லைநா னுய்யுநா னென்றோ

தெருடரு முட்டச் செல்வமா நகர்வாழ்

திருமகிழ் செங்கண்மா நேவே.

(௩௫)

நேவரு மிறைஞ்ச முட்டமா நகரந்

திகழ்திரு மங்கைசேர் மார்பா

மேவரு ஞானத் தமிழ்மறை விளம்பு

மெய்ப்பரா பரவிடையூற்றி

ஓவரு மோட்டி னொழித்தருள் புரிந்த

வுத்தம வொப்புயர் வில்லாய்

காவரு நின்பூங் கழலினை யளித்துச்

காத்தருட் கயவனேன் றனையே

(௩௬)

காத்தரு ளளிக்குங் கருணையங் கடவுள்

கண்ணுத லயன்றொழுங்கடவுள்

கோத்தமா முனிவர் குலநொழுங் கடவுள்

குறைவில்சீர் குணகணக் கடவுள்

பூத்தரு பொழில்சூழ் முட்டம்வாழ் கடவுள்

பூவராகப் பெயர்க் கடவுள்

ஐத்தரு மறையின் கடவுண்மா மலர்த்தா

ளிணையடைந் துய்தியென் னெஞ்சே.

(௩௭)

திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி காட

நெஞ்சமே பணத்தைச் சிறுதுரும் பென்ன
 நெரிந்தசிறு ரோடென நினைப்பாய்
 நஞ்சமே நாவுக் குருசியென் நெழிப்பாய்
 நானிலத் தினறநற் ரூய்போல்
 மஞ்சமே யோதி மாதரை மதிப்பாய்
 மறைபுகழ் முட்டமா தவன்றாள்
 தஞ்சமே யென்னத் தாழ்ந்தினி தடைவாய்
 சன்மம தொழியுஞ்சத் தியமே.

(நஅ)

சத்தியஞ் செய்து பிருகுமார்க் கண்டன்
 றாறுப ராசரன் றருமன்
 வித்திய வேத வியாசன்மெய்ஞ் ஞான
 வீடுமன் சுகனெழு வாயோர்
 கத்திய பரமே கட்செவியதன்மேற்
 கண்வள ரருமறைச் சிரமே
 நித்திய கயஞ்சோ முட்டமா நகர்வாழ்
 நேமியோய் நீசனேற் கருளே.

(நக)

நீசனா னழியு நெடும்புலாற் புழுக்க்
 ணிறையுட னிலையென நம்பி
 ஆரையாந் கடலு ளமுந்திதாய் தந்தை
 யனுசன்ற ரம்மக வெணுமப்
 பாசமாம் பிணியிற் பட்டொழிந் தேனுன்
 பாதமே சரணமென் றடைந்தேன்
 தாசனா மெனைக்காத் தருடிரு முட்டத்
 தனிகக ருகந்ததற் பரனே.

(சய)

கசு திருமுட்டப் பதிறுப்பத்தந்தாதி

வேறு.

தற்ப ரன்பரந் தாமன்று மோதரன்
ருன வர்ச்செறுந் தார்க்கிய கேதனன்
கற்பொ ரும்பல்வா னுகரன் கைகளைக்
கண்ணு தல்கா க் கட்டழித் தாண்டவன்
பொற்ப றம்பொலி முட்டம்வாழ் புண்ணியன்
பூவ ராகன் மலாப்பதம் போற்றிவாழ்
சொறபெ ருந்தொண்டர் தூயபொற் ருளினை
தொண்டெய்தொழுதெழுன்னெஞ்சமே. (சக)

நெஞ்ச ரைந்துக ரைந்துகண் ணீருக
நேமி கீண்டது மாநிரை மேய்த்ததும்
பஞ்ச வர்க்குத்தா தானதும் பார்த்தன்றேர்ப்
பாக னுதும் வெண்ணெய்பா லுண்டதுந்
தஞ்ச மாகச்சீ முட்டத்த மர்ந்ததுஞ்
சாலப் பாடிக்கூத் தாடுமெய் யன்பர்தம்
எஞ்ச வில்குழுக் கண்டிடக் கூடுமே
விருநி லத்தது கண்பய னாவதே. (சஉ)

ஆவ லாகப் பிச்சையேற் ருயினு
மனுதி னம்பசி நோயவித் துக்கொடு
சீவ ராக நயினா ருகந்திடுஞ்
சீமுட் டத்தலஞ் சேர்த்தங் கிருந்திடிற்
பாவ மாவன யாவும் பறந்துபோம்
பரவை சூழல கிற்பவ மோயுமால்
தேவ ராகிய நித்தர் திகழ்வதாந்
தெளிவி சும்புசித் தித்திடுந் திண்ணமே. (சாட)

திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி கடு

கிண்டி றற்பொறை ஞானமெய்ப் பத்திசால்

தேச றும்பல் கலைதெளி சீரியோர்

கண்டி ருக்கறு நெஞ்சந் தயங்கபொய்த்

தவறு கூறியெஞ் ஞான்றுஞ் சகத்தினிற்
பண்டி யைவளர்க் சும்படு பாவிநான்

பதக நெற்குன் னருணைர் படுங்கொலோ

வண்டி மிர் பொழில் சூழ்முட்ட மாதவ

வைய மேழிரண் ணெடசெவ் வாயனே. (சச)

வாயி லிட்டநீர் வாரம னந்தடு

மாற வச்சுறக் கூற்றுகிர் வெளவுநான்

தாயின் மக்கடந் தைதமர் தாமழச்

சவமெ னப்படை சாத்திச் சுமந்துபோய்ப்

பேயி லென்றுவை கும்பிணக் காட்டினிற்

பெரிது நாய்நரி பேணியு வந்திடத்

தீயின் பண்டியுட் சேர்ப்பதன் முன்னமே

சீமுட் டத்தவற் சிந்தைசெய் துய்ம்மினே. (சரு)

உய்ய லாகுமு பாயமற் றென்றிலை

யுவரி சூழூல கின்கணென் னுள்ளமே

செய்ய ஞானந் திருந்துசீ முட்டம்வாழ்

திருவி னாயகன் றெய்வசி காமணி

பையரா வணைத் தற்பரன் றுடொழும்

பரம பாகவ தாபிமா னம்மலால்

பொய்ய லாதவர் புண்ணிய பொற்பதம்

போற்றி நீயடை வாய்புக வாதவே. (சசு)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

கடி திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

ஆக மாவக லாதப ராபர

வறந்தி ருந்துமுட் டத்தம ரச்சத
மோக ராகது வேடமு னோத்தது
முத்தி ரம்மல நாற்றமு திரந்தது
காக நாய்வெளி யாகிற்கெள வும்புலால்
கனத்த தென்புதி ரந்தோல் கலந்தது
தேக நானிதை வீணிற்சு மந்தினி
திகைத்தி டாதருண் முத்தித் திருவையே (சா)

திருவி லாதபொய்த் தெய்வதம் போற்றுவார்
சிலர்ச சுத்திற் திருவுடைச் செங்கண்மால்
பொருவி லாதமுட் டத்துவாழ் பூபதி
புனித வேதபு ராதன புண்ணியன்
செருவி லாதவன் நேர்மறை நேயியான்
செல்வ நாரணன் றிண்கழ லேத்திடார்
கருவி லாதரக் காட்சித் திருவறக்
காலம் வீணிற் கழிப்பரென் கன்மமே. (சா)

கன்ம மன்னுகா சாசை கடிந்திலேன்
கனவி னுங்கொடுங் காமங்க ழோந்திலேன்
வன்ம மன்னும னத்திற் பொ ருடைபொய்
வஞ்ச மச்சரம் வெஞ்சின மாய்த்திலேன்
சன்ம மன்னுமென் றஞ்சியின் ருளினை
சரண மென்றடைந் தேன்றயை செய்தருள்
தன்ம மன்னுமுட் டத்தலஞ் சார்ந்தபொற்
சுக்க ரக்கைச் சனார்த்தனச் சாமியே. (சக)

திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி கள்.

தனம டர்ந்த மடந்தையர் தங்கணந்
 தாவு வேற்படை தாக்கத் தயங்கினேன்
 மனம டர்ந்த மதியையல் குல்லெனும்
 வல்ல நாகம்வி முங்கிட மாழ்கினேன்
 சினம டர்ந்த சிறியன மென்னைநின்
 றிருவ ருட்கிலக் காக்கியாள் செய்யறந்
 தினம டர்ந்தமுட் டத்தெழுஞ் சீதர
 தீத கன்றநல் வேதியர் தெய்வமே. (ரு)

வேறு.

வேதியர் மறையோ தோசை
 விழாவோசை வேள்வி யோசை
 தீதற வயருஞ் சோசா
 றிருமுட்டஞ் சேர்ந்த செல்வா
 கோதற வாண்டாள் குடிக்
 கொடுத்தமா மணங்கொண் மாலை
 ஆதரத் துகந்து சூடு
 மழகவெற் கருள் செய்வாயே. (ருக)

வாய்மைநல் லொழுக்க மில்லேன்
 மானம்பெஞ் சினத்திற் பொல்லேன்
 னாய்மைசற் றகத்தி லில்லேன்
 சூதன்யா னடுவே நில்லேன்
 வேய்மையந் தரஞ்சேர் முட்ட
 மேயபா ரிடநத வேந்தே
 சேய்மையம் மலர்த்தா னேத்துஞ்
 சிந்தையெற் கருள்செய் நீயே. (ருஉ)

கம திருமுட்டப்பதிற்றுப்புத்தந்தாதி

செய்யமுட் டத்துட் செவ்வாய்

தெற்குறத் திகிரி சங்கார்

கையிடை மருவ மேல்பாற்

கமலக்கண் ணைக்க நிற்கும்

ஐயனைத் தொழுது பாடி

யழுதுள்ள முருகியாடி

வையகம் புரண்டு வாழ்த்தும்

வாழ்வுகாண் மேலாம் வாழ்வே.

(௫௩)

வாழ்வுதான் வாய்க்குங் கொல்லோ

மாபாவ வறிஞ னேற்குத்

தாழ்விலா முட்டத் தார்ந்த

தனிமணி வண்ணன் கண்ணன்

ஏழ்விடை யடர்த்த வெந்தை

யிருங்குண கணப்பே ராழி

ஆழ்திரு வடியார் தாளுக்

காட்பட்டு நிற்கு மாறே.

(௫௪)

மாறிலாப் பாவி யேனை

வன்கண்ண ரைவர் பற்றித்

தேறிலாக் கள்ள வுள்ளந்

திகைக்கநின் றடர்க்கு நொந்தேன்

ஈறிலா விற்பச் செல்வ

மீந்தருண் முட்டத் தேய்ந்த

வேறிலாக் கருணை மேவும்

வீறுடை யிமையோர் வேந்தே.

(௫௫)

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIRUVANMIYUR. MADRAS-41.

திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி கக

வேந்தனே யிமையோர் போற்றும்

விமலமா முட்டம் வாழ்வே

தார்தனே பலவா மண்ட

சராசர நிறைந்து காக்குஞ்

சார்தனே சருவ சான்றே

தாமரை மலர்மேன் மங்கை

கார்தனே களைவாய் நாயேன்

கடுவினை களைக ணீயே.

(௫௪)

களைகண்மற் றில்லே னென்னோய்

களையினுங் களையா யேனும்

வளைகனற் றிகிரி யேந்தும்

வலவதாய் தந்தை காலில்

தளையறத் தோன்றுந் தாமோ

தரவெழிற் றிருமுட் டத்தாய்

அளைவெண்ணெய் பாடுஞ் டிண்ட

வருங்கள்வா வாய ரேறே.

(௫௫)

கள்வன்யான் கயலன் பொய்யன்

காமுகன் கடுங்கோ பத்தன்

உள்வன்மை யொழிந்தி லேனென்

ஊழ்வினை யொழித்தாட் கொள்வாய்

முள்வன்றூண் முளரிப் பொய்கை

முட்டத்துண் முகுந்தா வஞ்சப்

புள்வல்வாய் பிளந்த மாயா

பொற்கையேந் தாழி யோயே.

(௫௬)

உயி திருமுட்டப்பதிற் றுப்பத்தந்தாதி

ஆழிக்கண் ணனந்தன் றன்மே
 லனந்தல்செய் யனந்த னன்றே
 மேழுக்க வாகச் செற்ற
 லேதமின் முட்டத் தெந்தை
 ஊழுக்க ததிபாண் டன்ற
 னுனசுசொல மனம்வா யில்லாத்
 தாழிகு முோக்கந் தந்த
 தகவுரை தகைமைத் தாமே.

(ருசு)

தாமத்தா லுரலோ டாய்ச்சி
 தனோந்நிடத் தனோயுண் டேங்கும்
 வாமத்தாய் முட்டம் வையும்
 வராகமா வருவத் தேவே
 ஈமத்தா டியவல் வீச
 னிரப்பொழிக் காண்ட வெந்தாய்
 காமத்தாற் கலங்கா தியாஹன்
 கழறொழிக் காத்தாள் வாயே.

(ருயி)

வேறு,

காத்த ளிக்குங்கண் னாகரிக் கட்டையைக்
 கோத்த லத்துக்கெ னச்செய்கு னாகரா
 பூத்த பொய்கைமுட் டந்திகழ் புண்ணிய
 ஏத்த நின்னையெற் கின்னரு ளீதியே.

(ருக)

ஈதி யுன்கழற் பத்தியெ னக்கிறை
 ஆதி யென் லழை யானைக்க ருள்புரி
 வேதி யர்திகழ் முட்டத்துண் மேவிய
 கோதி லம்புய வல்லிதன் கொண்கனே,

(ருஉ)

திருமுட்டப்பதிற்ப்பத்தந்தாதி ௨௧

கொண்க னம்மலர் மங்கைகு லாவிய
தண்க யந்திகழ் முட்டத்த லத்துவாழ்
எண்க டந்தவெ ழிற்குணத் தெந்தைதன்
ஒண்க ழுறொழ் பூழ்வினை யோயுமே. (௬௩)

ஒயு மிவ்வுட லோம்பிப்ப சாசம்புன்
னாயு மென்னவ லேந்துந லிந்துநான்
வாயுங் குக்கவ ளர்த்தமா பாவியாள்
நீயு முட்டத்து ணின்றபொன் னேமியோய். (௬௪)

நேமி தன்னையி டந்தரு ணின்மலா
ழி யின்முட்டப் பொன்னகர் மேவிய
சாமி பொய்யன்ச ழுக்கன்சி னத்தன்னெங்
காமி யென்னைக்க டைக்கணித் தாள்வையே. (௬௫)

தாள்ப ரப்பிமண் னும்விண்ணார் தாவிய
ஞாள்ப ரப்பிமு ணிலோர்நெதா மும்பரா
வாள்ப ரப்பிய முட்டம்வாழ் மாபரான்
கோள்ப ரப்பிய கூரனாள் வாய்கொலோ. (௬௬)

கொல்லும் வல்லயிற் கண்மலர்க் கொம்பனார்க்
கல்லு மெல்லு மகங்குழைந் தல்கலில்
தில்லும் பொல்லுஞ்செய் தேற்கருண் முட்டஞ்சேர்
கல்லு மெல்லிய லாங்கழற் கத்தனே. (௬௭)

கத்த னுக்குமுட் டத்துட்பொன் காந்தற்கு
சித்த னுக்குததி ருநெடு மாலுக்குச்
கத்த னுக்குச்சு கமனத் தன்பர்க்குப்
பித்த னுக்குப்பித் தரல்லர் பித்தனோ. (௬௮)

௨௨ திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

அல்ல லாமெனத் தோற்றிய னலென
நல்ல தாரம்மக் கள்கினை நன்னிலம்
இல்லம் யாவுஞ்சு மெமலவர்க் கெலாம்
வல்ல முட்டமால் வைகுர்தங் கையதே. (௬௯)

கையி லங்குபொற் சக்கரக் கையனை
மெய்யி லங்கும லர்த்திரு மெய்யனைச்
செய்யி லங்குமுட் டந்திகழ் செய்யனைப்
பொய்யி லங்குநான் போற்றலும் பொய்யதே. (௭௦)

வேறு.

பொய்யி ணர்வடர் வதுபுலால் புறத்திடு
வதுபுனை யுடைநீங்கில்
வெய்ய தீவினை வேரது நோயது
முத்திர மலம்வினையுஞ்
செய்ய தென்புதோல் சீயுதி ரத்தது
தேகநா னிதைச்சுமந்து
வைய கந்தனிற் பிறந்துழ லாதருண்
முட்டம்வாழ் மாதவனே. (௭௧)

மாத ரார்முடை மலப்புலா லுருவினை
மகிழ்ந்துமால் கொடுநாளுங்
கோத ருதவல் குல்லெனு முத்திரக்
குழியில்விழ்ந் திடவோடிக்
காத லார்ந்திடக் கவினு மலைந்திடுங்
கயமைகூர் மடநெஞ்சே
வேத மாதவன் முட்டமா லுருவினை
விழைபவ மொழிவாயே. (௭௨)

திருமுட்டப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி ௨௩

மொழிஈ டந்தசீ முட்டமா நகர்திகழ்
 மொய்துழாய் முகுந்தாவோ
 வழிக டந்தகார் வண்ணனே கண்ணனே
 வானவர்க் கரேசையா

சுழிக டந்தமா சுந்தர வெள்ளநற்
 சோதியி னுருவேயோ
 பழிக டந்தயான் பாவியே னருள்செய்வாய்
 பதமலர் பணிந்தேனே,

(௭௩)

தேன மர்ந்தபூஞ் சோலைசேர் முட்டமா
 நகருறை திருவாளா
 கான மர்ந்தவே டனைத்துணை கொண்டருள்
 கருணையங் கடலரசே
 வான மர்ந்தவவ் வணங்கிடா வமரர்கள்
 வணங்கிடு மலர்த்தாளோய்
 ஊன மர்ந்தவொப் பறும்பெரும் பாவியென்
 னுடற்பிறப் பொழித்தருளே.

(௭௪)

ஒழிவில் காலமெல் லாமுடன் மன்னியுன்
 னுபயபொற் ருண்மலர்க்கே
 வழுவி லாவடி மையைப்புரிந் தடியனேன்
 வாழுமா றினிதருள்வாய்
 கழிவி லாவருட் காரண முட்டமாங்
 கடிநக ருறைகண்ணு
 அழிவி லாரண முறைந்திடு மையபொன்
 னாழியங் கையரசே.

(௭௫)

அங்கை யார்ந்தவைந் தேதியா யன்றுநற்
 ருயென வணைந்தவடன்

௨௪ திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி

கொங்கை யார்ந்தநஞ் சண்டகோ பாலனே

கோதிலா நறுங்குளிரீர்க்

கங்கை யார்ந்தபொற் றுளனே கடிநகர்

முட்டம்வாழ் கருத்தாவே

சங்கை யார்ந்தவென் சன்மத்தைப் போக்குவாய்

தரணியிற் சரணியே.

(௮௬)

சரண மென்றடை யைவர்தம் பொருட்டிகற்

சதத்தர்பா ரதச்சமர்வாய்

மரண மன்றடைந் திடப்புரி மாயனே

மருதுதை மலர்த்தாளோய்

கரண மொன்றமா தவர்புகழ் முட்டமார்

கண்ணனே பாழும்பணத்தைத்

திரண மென்னவெண் ணிடத்தகுஞ் சிந்தைதந்

தொழித்தியென் றீவினையே.

(௮௭)

தீவி னைதவிர்த் தாண்டிடுஞ் செல்வனைச்

சீமுட்டத் திருமலை

பூவி னையிடந் தருள்புரா தனன்றனைப்

பூவராகப் பரனைத்

தேவி னைத்திரு வாளனை யடியர்தஞ்

சிறைதயிற் றிகழ்வானைக்

கோவி னைநினைந் துருகிக்கூத் தாடுநா

ளென்றுகொல் கூடுவதே.

(௮௮)

கூடு மாயையிற் கற்பின்மா தரைமனங்

கொண்டனன் பிறர்குற்றங்

கோடு மாயையிற் பெரியர்மேற் கோட்டுசாலைக்

கொழுத்தனன் பாழும்பணத்தைத்

தேடு மாயையிற் சிறியரைப் புகழ்ந்தனன்
செல்கதிக் கமைந்துணைநான்
நாடு மாயையி லடைந்தன னருடிரு
முட்டம்வாழ் நாரணனே. (எசு)

நாந ணன்றனை நான்மறை புகழ்திரு
முட்டநன் னசுரானைக்
கார ணன்றனை யுலகெலாங் காத்திடுங்
சுடிமலர்க் கண்ணுனை
ஆர ணன்றனைக் தருமரு ளாளனை
படியருக கெளியானைப்
பூர ணன்றனைப் போற்றுவார் நித்தரிற்
பொலிவுறும் புண்ணியரே. (அய)

வேறு

பொலியுநன் முட்டம்வாழ் பூவ ராகனை
எலியைமா எவ்வி யைன வியற்று மீரனை
அலியுமா னுமபெனு மல்ல னாகிய
ஒலிகடல் வண்ணனை யுள்ளெ னுள்ளமே. (அக)

உள்ளமே முட்டம்வா முழி மாயனைக்
கள்ளமே யவர்க்குஞ்செய் கருனை யான்றனைப்
பள்ளமேய் கொக்கின்வாய் படுந்த னன்றனை
வெள்ளமே யவனையென் னினைக ணீர்குமே. (அஉ)

நீங்கும்வல் வினைமக நிகழு முட்டம்வாழ்
தாங்குசக் கிரிதனைச் சகம ளக்கமுன்
ஒங்குநற் பரமனை யுள்ளு மன்பரைப்
பாங்குடன் பதமலர் பணிந்து போற்றவே. (அங)

போற்றரு முட்டம்வாழ் புனித மாதவ
காற்றனல் புனல்நிலங் காய மாகிய
ஆற்றலம் மாயசெய் யருள் டைந்தனன்
ஊற்றமோ டிபயநின் னுயர்ப் தத்தையே. (அச)

உயர்வற வுயர்நல முடைய வுத்தமன்
அயர்வறு மமரர்க ளதிபன் முட்டமார்
பெயர்வற மண்கொள்பற் பிறைகி டிப்பிரான்
மயர்வறு மாட்சிமை வழங்கற் பாலதே. (அரு)

வழங்குநான் மறைபுகழ் வரத கேசவ
முழங்குவாச் சியமரு முட்ட மாதவ
தழங்குசக் கரந்திகழ் தடக்கை நாரண
பழங்கனோய் தவிர்த்தெனைப் பாலித் தாள்ளையே.

வையமுண் டாலிலை மகவெ னத்துயில்
ஐயமுட் டத்துள்வா முழக வைவர்தந்
தையலுக் குடைமிகத் தந்த வைம்படைக்
கையவெற் குணகழற் காத லீதியே. (அஎ)

காதல்செய் யடியவர் கருத்த கல்கிலா
மாதவ முட்டம்வாழ் மதனு முட்டகிடும்
ஓதநீர் வண்ணபச் சோந்தி மன்னெனப்
பூதலத் தருள்பர புரத்தி யென்னையே. (அஅ)

புரந்தருள் காமுகன் பொய்ய நென்னை
உரந்தரு முட்டம் வாழொருவ வெப்பிலா
வரந்தரு நாரண வாயசத் தொரு
சிரந்தரு கருணைகூர் தேவ தேவனே. (அக)

திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி ௨௭

தேவரு மனஞ்செயுஞ் செல்வ மோங்கிய
மாவரு முட்டம்வாழ் வராக தற்பர
மேவரு வீடருள் வேத நாயக
ஓவரு மென்பிறப் பொழிவித் தாள்வையே. (௯௦)

வேறு.

ஒழித்து வாசனை யொடுபுறப் பற்றெலா முலகைப்
பழித்துப் பொய்யழுக் காறறப் பாற்றியாங் காரம்
அழித்து முட்டமா ரரிதிரு வடிகளிற் பத்தி
செழித்து நிற்குஞ்சீ ரியரம ரரினுஞ்சீ ரியரே. (௯௧)

சீர்ம விர்தசீ முட்டமார் திருவினுக் கரசே
தார்ம விர்தகற் றண்டுழா யணிந்ததற் பரமே
பார்ம விர்தவொப் பற்றமா பாவியா னெனினும்
ஏர்ம விர்தநின் னருட்கிலக் காக்கியா ளெனையே. ()

என்பெரும்பிழையெழுதொணுதிசைக்கவுமொண்ணு
துன்பெருங்கருணையிற்பொறுத்தாழ்வினையொழிப்பா
யின்பு றந்தம ரேத்தசீ முட்டமேய்ந் திலகும்
அன்பு றந்தமி ழாரணம் புகழ்திரு வரசே. (௯௩)

திருப்பொ விர்தநின் செழுமலர் முளரிச்சே வடிகள்
[ருள்வாய்
கருப்பொ விர்தயா னடைந்துயக் கடைக்கணித்
மருப்பொ விர்தபூம் பொழில்வளர்முட்டமாநகர்வாழ்
உருப்பொ விர்தமா மலர்மக னுறைதரு முரத்தோய்.

ஓய்ந்தெ னூழ்வினை யுலகினி லுய்யுமா றருள்வாய்
ஔய்ந்த வந்தண ரமர்திரு முட்டம்வா முழகா
ஏய்ந்த வன்பர்தம் மிதயம்வா ழிறைவனே பரவை
காய்ந்த கால்விளி ராமனே கருணையங் கடலே. (௯௫)

கடந்த ஞானிபாற் காட்டுவ னடித்துல கழிய
அடர்ந்த பதங்குயெற் கற்பமு மில்லையாள் வாயோ
படந்த னைப்பெறு நாகமே, படுத்தமா தவபார்
இடந்த வேனமா மிறைவசீ முட்டம்வா முழந்தாய்.()

தாயுந் தந்தையுந் தானுமே னையுந்தனக் கென்றும்
ஆயுந் காற்றுணை யன்றுநற் றஞ்சமா யழியாத்
தாயுந் தந்தையுந் தானுமற் றனைத்துமாந் தவபார்
வாயு முட்டமா தவன்பத மடைவது வலமே. (௯௭)

வல்ல மாமுடி வார்புகழ் முட்டமா நகர்வாழ்
நல்ல மாமறை நவிறுமே னத்துரு நாதா
அல்ல லாரந்தவ டாதன வனுதினம் புரிந்த
புல்லன்யாநிபி கழபொறுத்துவந்தெனைப்புரந்தருளே
அருள்பு ரிந்தவின் னடியார்தம் மடியர்க்காட் படுத்திப்
பொருள் , ரிநெனைப் புரந்தருள் புயன்மணி வண்ணா
உருள்பு ரிந்தவச் சகடத்தை யுதைத்ததா ஞானிவாய்
நெருள்பு ரிந்தசீ முட்டமார் தெய்வத்துக் கரசே (௯௯)
தெய்வத் துக்கா ரெழிற்றிரு முட்டமவாழ் செல்வன்
ஐவ ணத்தடி மிசையழ கியமண வாளன்
உய்வ ணத்துரைந் திட்டபா மாலையிஃ துரைப்பார்
செய்வி னைதணந் தெய்துவர் வைகுந்தத திருவே. (௧௦)

திருமுட்டப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

தேவதேவஸூரீபூவராகபரப்ரஹ்மணேநம:

ஸ்ரீமதேதவ்வராயபரமதயாகுரவேநம:

அன்பளிப்பு!

பக்கம்	வரி	சீர்பிரிவு
14	7	ராகன்ம
சை	18	ஆவ லாகப்பிச் } சையையேற் }
சை	20	சீவ ராகந யினரு
சை	21	சேர்ந்தங்கி
சை	22	யாவும்ப
சை	23	
15	2	றும்பல்க
சை	3	நெஞ்சந்த
சை	4	ஞான றுஞ்ச
சை	6	னெற்குன்ன
		ருணீணர்ப
16	10	கத்திற்றி
சை	15	காட்சித்தி
சை	16	விணிற்க
சை	17	சாசைக
17	1	டர்ந்தம
சை	2	தாக்கத்த
சை	3	டர்ந்தம
சை	5	டர்ந்தகி
24	18	பூவரா கப்பரனைத்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
14	18	பிச்சை	பிச்சையை
15	12	னப்படை	னப்பாடை
	16	டத்தவற் சிந்தை]	டத்தர
			செய்ச்சைச்சித்தித்
20	3	வாகச் செற்ற	வடர்த்த விச
	4	வேத	னேத

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

அன்பளிப்பு

உ.
திருச்செந்தூர்
சுப்பிரமணியசுவாமிபேரில்
மாறையந்தாதி

இஃது
திருநெல்வேலி ஜில்லா
நெல்லை மஃபலம் மாசுத்துக்கு முனி
மா-ள தனக்கோடி முதலியா

ரவர்களால்தயற்றியது
திருநெல்வேலி முதத்தமிழாகர அச்சககட்டத்
பதிப்பிசித்தது துஅளசுளமனருஞ்ஞர் 1867

(1867)

GA

Q23 Q13

B67

உ

சிவமயம

இஃது

சா த் து க் க வி த ள் ,

பேராயுர்சமஸ்தானவித்வான்
இலிங்கையரவர்களியற்றியது

ஒலையந்தாதி யென்றோமயூர முகைக்குமது
வேலையந்தாதிரு க்கைவேலையா வென்று வேண்டிநித
மாலையந்தாதிவர் சோலையுஞ்சூழ்செந்திலாதிபன்மேன்
மாலையந்தாதி சொன்னான் றனுக்கோழமகாமன்னனே

* * * *

உன்பளிப்பு

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

இஃது

திருநெல்வேலி

யிஷிருக்குழ்

வித்வான்

அழகியசொக்கநாதபிள்ளை

இயற்பியலு

தனுகேகாடிமாலுண்டவையந்தெடாமலுத்தண்சுநம்பா
தனுகேகாடிமாலுடலகண்ணூயிரங்காளத்தான்குசீயம்மா
தனுகேகாடிமாலுறையாமலுங்குக்கன்றுள்பெறவுந்
தனுகேகாடிமாலுரைசெய்தானிமமாலையந்தாதியையே

எமரனந்தாதி யஞ்சாயுதன் சேய்மருகேசுவென்றுத்
தமரனந்தாதிரு வாழ்ககையுந்தாவென த்தந்திடலெகண்
டமரனந்தாதின்குமலத்தனை சசமனைத்தவிரப்பான
குமரனந்தாதி த்தந்திரிபாடினனுகேகாடிமன்னுனை

✽
✽
✽
✽
✽
✽
✽

சுமரன்துணை.

மாஸையந்தர்து

விநாயகர்காப்பு

வெண்பா

செந்தாமனையடிசொச்செந்தாச்செவ்வேண்மாலே
யந்தர்துகன்னையறையவெ
மாலையணிவேழநாமற்புடன்றன்பாற்பதமக
காலேர்னுமாலேயிவங்காப

கலித்துறை

சீர்நிறைந்தேதாங்குநுச்செநகிலாவுன்றிநவடிமே
லோகனிமாலையந்தர்துசொன்னேனின்றுப்பெனுமப
பார்மகனேனகதிரகங்கவிஷடபலன்கொடுக
வாரணிவோன்கதனேநல்குவாய்நின்னருளனக்கே

(க)

அநுளபுரிவாநுனையலலாதுவேறெனக்காராபுவியின்
மநுளணுகாதுவரமநுளவாயமணமேமநிகுத்த
சுநுளகொடுதநதமநிலாகும்வள்ளியைத்தோயுமறைப
பொநுனையன்ரியுண்டோசுந்கிலாவன்பர்போற்றுதநகே

*
*
*
(உ)

பேற்றுவுநுன்னடிபோற்றுமவவானந்தமபேபுலுலகந
சாற்றவதற்கொருநாலுளதோவுடலசாரந்தவினே
மாமறவதற்குகன்சரநீதினுன்னன்மலரடியை
பேற்றுமபடிக்குவரந்தாசுநதூரிலிருப்பவனே

*
*
*
ந

இருப்பவனிமுன்னிருந்தவனீயிதையண்ணிலவள்ளிப
பொருப்பதில்வாமும்பொருளீயெனவுள்ளிப்போற்றலென
வீருப்பதுபோலன்மமணநிசைவாழந்ததன்மேலினமோர்
கருப்பதியாதருள்வாயோதிருசெசுந்திற்காரணனே

*
*
*
(சு)

காசனனேசநகாதிபர்தேடியங்காண்பரிய
பூசனனேயெனக்கேயிரங்காயம்புவியையுண்ட
நாசனனானமுகனஞ்சிடசஞ்சாரமலுககிடீடே
யாசனமார்த்திடசசெநதிநிலவந்தெவன்முண்டவனே

(௩)

ஆண்டவனேநின்னடிமையுநானெனவாகியுமப
பாண்டவாபோலவும்வாடனன்றோபண்டுஞ்சரித்தாய
வேண்டமகிழநததிருசசெநதிலாயவெவ்வினைகளறக
கீண்டடியேனையும்வாழவிககவேண்டுங்கிருபைசெய்யே

(௪)

செய்வாய்கொடியமனமாயமறுதன்முமுனைக
கைவாய்புதைத்துப்பணிநதிடவேகடம்பாரசெநதிலாய
மைவார்துழன்மடமாநாபித்தந்நமயக்கமறப்
பெயவாயுனதருளென்மீதிலெயன்பர்பேசுதறக

(௫)

மாலைய நத்தி

பேசுவருன்புகழ்நின்னடியாரிளமபண்கணமருண்
டேசுவதைப்புநூடாத்தமென்பேனிரப்போரகதிரங்கிக்
காசுதுக்காணியுமீயாதிருந்தகயவென்னன்
மாசுதோலைத்திடமாசெநதிலாயநலவரமருளே

சு
சு
சு
சு

வரநதாவதிலம்புரந்தாயுனதுமலரடியென்
சிறநதாவுன்மேறகனீசெபபவுந்தாசிறதைதேயகலங்கா
வுரந்தாபுஷியுற்றசெல்வமுந்தாவுலகேசுளநத
பரநதாமன்வேண்டுநதிருசெநதில்வாழ்குதபடண்ணவீன

சு
சு
சு
சு

பண்ணவனேநின்னடிபனியாவென்பவமொழிய
வெண்ணுவையோகதியேதுமுண்டோவெளியேனகத்தி
னண்ணுவையோபுனியெல்லாமதிக்குநலமளித்தென
புண்ணாடெனெனையாற்றுவையோசெந்திப்புண்ணியனே

சு
சு
சு
சு

புண்ணியபாவங்களுண்னாதகன்மப்புலையர்கடங்
கண்ணினிலியான்விழிக்காதருள்வாய் கஞ்சன்மாஸ்பரவத்
திண்ணியசூருடல் கீண்டாயடிமைமெஜனனமற
துண்ணிடைவளளி மகிழ்செந்திலாயன்புநாகக்குவையே

(10க)

நோககமரிவையாமேலாகி க்காமத்தினுந்துபுண்ணு
யேக்கமுறேறனுக்கிரங்குவையோ வெளியேனுக்கென்று
மாக்கமுதவுநின்னொழுகதோர்ந்தந்தகனுக்கஞ்சா
வூக்கமெனக்கருளசெய்வாயதிருசசெந்திலுத்தமனே

(10உ)

உத்தமனேபுனக்கொப்புயாவாயொருதெய்வமுண்டோ
சுத்தமனத்துடையாரகம்வாழுஞ்சகவடிவே
சித்தமுனத்தித்யானத்துள்ளாக்குஞ்செயலுதவுங்
கத்தனுநீயல்லவோ செந்திலாயென்றன் கண்மணியே

(10ஈ)

மாலையந்தாதி

கண்ணிற்சிறந்தகருமணியென் றுன்கழல்பணிலேவார்
விண்ணிற்சிறந்தமணியாயெயக்காலும் விளங்குவரால
பெண்ணிற்சிறந்தபெருமாட்டிவள்ளியின்பெட்புகந்தாய
மண்ணிற்சிறந்திறவாவரந்தாசெந்தில்வாழ்கத்தேனே

*
*
*
(மசு)

கந்தாவுனதுதிருவடிதன்னை க்கருத்தெல்லைவத்தே
யெந்தாயிரங்கிவொயெனப்போற்றி யிறைஞ்சினர்க்கு
நந்தாதசெல்வமு கந்தளித்தாயுனை நம்புமென்முன
வந்தாதரவுடனாண்டுகொள்வாய்செந்திலவாழ்குகனே

*
*
*
(மரு)

சுகனேசடானனனேனையயனே யெனக்கொஞ்சியரன்
மகனேயெனாமுனம்வந்துநின்றாய் தொன்மறைகளாலு
முகனேசகத்துக்குக்காரனானென்று மொழிந்திடுஞ்சிற
சுகனேதிருச்செந்திலாய்தன் சூசுத்ததைசொல்லெனக்கேச

*
*
*
(மசு)

எனக்கேகி, றயவனீய, ரிவே, லே யேதமிலா
 வுனகேகயழமைன்வேண து ண்டென்னையொறுத்த, றே
 கனககேசபாரகரும்பாகியவளவிகாதலலே,
 மனக்கேகதநீக்கிவராயசெந்திலவாழுமமை, லே, ழந்தே

 (யௌ)

கொழுந்தேய, ருட்கனீக்கெ, ரம்பேயெனவன்பாசு, லு, று, று
 செழுந்தேனைப்பாலைதெவிட்டாத்தவானந்தத்தெளளபுதைத்
 தொழுந்தேதாறுமின்பமபுத்தாக்குவானீயித்தொலலுலகி
 லழுந்தாதுகாக்குநஞ்செந்தூரலே பர்களன்பர்களே

 (யௌ)

பேபெருநிமனமேபுருகியழுதழுது
 என்பேபெருக் ககவுருகிடுவோகளிதயமதிற்
 றுன்பேபுநலவி; யேதுகொல்லோ ககவாரியிலா
 ழின்பேபுகொடுத்தி, லவாய்செந்திலவாழுமிருநிதியே

 (யகூ)

நிதியேபடைத்தவரான லுநின்னடி நெய்மைவத்துன்
 றுதியேசெயாதிருநதேதாக்கணின்னப்பர்முன்றேன்றுவோன்
 மதியேயிலாரொன்றிகழடைவாரிந்தமண்ணிலென்றன்
 விதியேதெனவறியென்கைவிடேல்செந்திலவேலவனே

✽
 ✽
 ✽
 (உற)

வேலுடையாய்வள்விமாலுடையாயன்பர்வேண்டுதண் டைக்
 காலுடையாயென்கருத்துடையாயண்டங்காத்திடுஞ்செங்
 கோலுடையாயெனைக்கொண்டிடையாயபுகழ்கூறுமறை
 நாலுடையாயங்கமாறுடையாய்செந்தினுயகமே

✽
 ✽
 ✽
 (உக)

நாயகியம்மையிராமிருண்டலிநான்மறைகளுந்
 தாயகிபோலுற்றவன்மயிடாசுரன்நனைசெசெற்றன்
 பாயகிலாண்டமுன்முளையந்தப்பபாசசியென்று
 வாயகம்பேசுவரோசெந்திலாயருள்வாக்கெனக்கே

✽
 ✽
 ✽
 (உஉ)

வாக்ஞமுனமுமொன்றாயலயமாயுன்மலாடியை
 டோக்குந்திறலதுவேநிட்டையாங்கற்பமோடுநாடிய
 தாக்ஞமுனதடியாக்கடியேனைத்தறைக்கணிதச்
 சேக்கைகபிலாரல்வநிலென்செயுஞ்செந்திற்சினமயனே

*
 *
 *
 (உங்)

சின்மயனேபிசசகந்தனிவள்ளவெசசென்மங்களு
 நின்மயமேயன்நிலேயென்னுநிலையுணர்நது
 நன்மயமானசடாக்ஷரநிஷ்டையைநாடிவா
 தன்மயமாவொன்றேசெந்தலாய்மறைசாற்றிடுமே

*
 *
 *
 (உசு)

சாற்றிடுநல்வழிதானுணரோனுனைசசற்றுமுன்னேன்
 போற்றிடுவான்மலருன்னடிமேலிடுபபூசிக்கிலே
 னுறந்திடுமபுஷியாய்க்கரைந்தேன்றுயரியாவமுக்ர
 காற்றிடும்பஞ்செனவாக்கிடுவாய்செந்திற்கற்பகமே

*
 *
 *
 (உரு)

மாலையந்தாதி

ய

கற்பகக்காவுற்றவ்விண்ணவாகோன்பெற்றகண்மணியை
யற்புதமாய்ச்சேந்தலாதிபகீமணந்தானபின்னா
வெற்புதம்பேடார்குலமாதைச்சேர்ததவிபரமென்னை
தற்பரணையிதையேதுசொல்லானசசதுமுகனே

*
*
*

உசு

முகமேநிறைமந்மாமலொன்றந்தமாய்குழலா
ரகமேகவிக்கப்புகழந்தபின்னன்னவாற்றிடக்குஞ்
சுகழேமகிலையென்பிருந்தேனந்தோவததுயர்தோலைப்பா
டிகமேமுடியினுந்தாதசெந்திலுருமணியே

*
*
*
(உஎ)

மணியேமணிநிளக்கேசந்திலையனவாழ்த்தியுன்றன
பணியேபெரிதெனப்படுத்துசெய்வோரைப்பரவியின்ப
பிணியேதுமற்றுன்னருண்டபுற்றும்பெருமைதரா
வணியேயணிக்கணியேமயிலேறுமரும்பொருளே

*
*
*
(உஅ)

மாலேந்தாதி

*
*
*
உசு

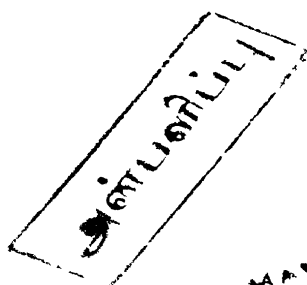
அரும்பொருளையெனதாருபிளோநின்னடிபீனையே
பெரும்பவநீந்தும்புணையெனவெண்ணிலன்பேருலகந
தரும்பலனன்மையதாய்க்கொடுப்பாடினித்தாயவயிற்றில்
வரும்படிநீவைவத்தேடல்செந்தில்வாபுமறைமுதலே

*
*
*
நய

மனறயவர்போற்றிடசசெந்தினில்வந்தவென்வாழமுதலே
யிறையவனையென்றுனத்துதித்தேனெளியேனுகநிநதத்
தறையவர்கண்டொவான்னாவெல்லுந்தகைமைபுநன்
னிறைபுகழ்செல்வமருள்வாயசீருநிலைநிற்கவே

செந்திலாதிபன்மேல்மாலையந்தாதிமுற்றிறமு.

சுமரன்துனை

MAHARAJA RAJAWADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHAN LIBRARY
TIRUVANMIYUR. MADRAS-42

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்காப் ப்திற்றுப்பத்தந்தாதி.

சென்னை

தொண்டைமண்டலம் ஐஸ்கூல் ப்ரின்ஸிபல்
க. த்தூர் - வி - சர்வையர் M. A., L. T.,
அவர்களியற்றியது.

இஃது.

மஹாலித்வான் - புரகை

அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

மாணுக்கரும்

மேற்படி கல்விசாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திருமழிசை

வீரசிம்மாசனமடம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சாந்தலிங்கஸ்வாமிகளாத்தனம்

வித்வான் - சிவப்பிரகாசையரவர்களால்

பார்வைபெடப்பட்டது

சென்னை

பண்டித மித்திர யந்திர சாலைப்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904ஆம் ஆலை 30உ

Registered Copy right.

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்காப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

சென்னை.

தொண்டைமண்டலம் ஐஸ்கூல் ப்ரின்ஸிபல்
கூத்தூர் - வி - சுப்பையர் M, A, L, T.

அவர்களியற்றியது.

இஃது,

மஹாவித்வான் - புரசை

அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

மாணக்கரும்

மேற்படி கல்விச்சாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திருமழிசை

வீரசிம்மாசனமடம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சாந்தலிங்கஸ்வாமிகளாதீனம்

வித்வான் - சிவப்பிரகாசையரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை

பண்டித மீத்திர யந்திர சாலையிற்

பதிப்புக்கப்பட்டது.

1904 ஐசு சூலை 30

M. K. RAMANUPATHY, A.
DR. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIPUNJAYUR, MADRAS 41.

சாற்றுக்கவிகள்.

வித்வான் - காஞ்சிபுரம் - இராமசாமிநாயடு

அவர்களியற்றியது,

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

திருவளரு மைம்பூதத் தொருபூதத் தலத்திலுறை சிவ
பி ரான்றன், மருவளருஞ் செங்கடல் மலர்புரையுந் திருவடி.க்
கண் மாட்சி மேய, குருவளரும் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
சொல்மாலை குலவச் சூட்டி, உருவளரும் புடவிவிசை யுயர்
சீர்த்தி யுற்றுநனி யொளிரிவுற் றுணை. (க)

அன்னவன்யா ரெனிற்றெண்டை மண்டலத்துத் துளு
வவே ளாளர்பேரான், மன்னலுறும் போதகசா லையிற்பிரின்
சி பாலெனுமுத் யோகம் வாய்ந் தான், தன்னணைய நயசுரு
ணன் றமிழ்க்கடலை யெவ்விதிலுண்ட தளரா நாவோர், முன்
வைவென் றேயுலகி லேவருமேத் தெடுக்கமிகு முதுசீ ருள்
ளோன், (உ)

சிவனடியார்க் காணிலந்தச் சிவனென்றே கருதியவர்ச்
சிறக்கப் பூசித், தவனமையின் னாப்பிறியி யறுக்கமுயல் வே
னென்று மாசு தீர்ந்த, புவனமதி லிரவலர்க்கோர் புகலிடமா
கிருப்பவன்மெய்ப் போத முற்றேன், தவநயக்கூத் தூர்வா
மும வேங்கடரா மையர்தரு தநய் நென்போன். (ங)

ஆங்கிலபா லையிலுமுய ரற்புதமா நற்கனிஞ் சாவநெ
ன்று, வாங்குதிரைக் கடலுலக ருரைத்திடுஞ்சான் சன்மில்
டன் வருஷேக்ஸ் பியர், ஒங்குபுகழ்க் கோல்டிஸ்மித் தென
வெவரு முரைக்குமுரை யுற்றேன் சால்பு, தேங்குறு சீர்ச்
சுப்பையெனனுராமம் புண்டென்றிந் திகழ்வோன் மாதோ,

சேந்தோம்சுலேஜ் தமிழ்ப்பயன்முதர்,

நுமயிலை - சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

விண்ணோங்கு மணிமாட நிவாசேயாங்குந் கூத்தாரின்
மேகியோங்கும், பண்ணோங்கு மறையோங்கு நடவேக
குன் சிறப்புடைய பனவ னுபேன், கண்ணோங்கு மணியலை
யான் சுப்பைய நவனவன் தகைவு யோங்கும், பெண்ணோ
கும் பங்கனுக்குப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி யெடுகுணன்,

அஷ்டாவதானம்.

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

கற்றுப்பத் தந்தாதி வருநீனேர் தனமதரங் கன்னங்
கண்கள், பெற்றுப்பத் தந்தாதி யிமிர்நல்லார் நடநாளும் பெ
யருங் காலை, யுற்றுப்பத் தந்தாதிக் குயரலங் காரசுவை
யோங்க வோர்ப், திற்றுப்பத் தந்தாதி கூத்தூர்கப் பையக
கவிஞன் றெரித்திட டானால்.

புரசை - அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள்,

மாணக்கரிலொருவரும்

சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்துத்

தலைமைப் பரிட்சகர்களி லொருவருமாகிய,

தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியவை.

மும்மறைபு ணமெறையி னந்தமறைக் குயிரெனவே
மொழியா நிற்கும், எம்மையுடையானமலை பங்குடையா
னினினுவீர் நிருக்குஞ் சோனாட், டம்மையுடம் மையுமுட
வும் பலதளிக டமிலழகார் காலவக்கன்தேனன், செமமை
மலி யந்தாதி யின்மையினர் தாதியொன்று செப்பி னானால்.

இனையனியா ரெனினறைதுஞ் சகோதரவாஞ் சையு
மன்பு மென்று மேய்ந்தோன், புனைதருச் சாங்கிலத்திற் சது
ரனெனக் கூறுமெழிற் புலமை மிக்கோன், தனைநிகரார் தொ
ண்டைமண் டலகலா சாலைக்குத் தலைமை யன்னும், வீனைய
முறும் நயப்போத காசிரியன் சுப்பைய மேதக்கோனே. ௨.

அவனுரைத்த வந்தாதி கேட்டவழிச் செவியினுக்கு ம
டைவி னேதச், சிவையினிக்கு நினைப்போர்கண் மனம்
னிக்கு மென்பராற் சில்லோ ரீண்டு, சுவையொன்பா னெடு
பத்திச் சுவைசொட்டும் பாண்டையினற் றெடுநீர் வைப்பில்,
உவமையிலா வமுதென்கோ தேனெடுபா லென்கோயா
சைப்ப லம்மா!

கிவஞ்சத்தி தனைப்பிரியா தெருசத்தி சிவப்பிரியா தெ
ன்றுசெப்பும், தவஞ்செறியு மாண்தோர்சொற் கியையவிறை
யுமையுருவக் தானே கொண்டு, நவம்பொருந்து மிறையு
ருவ முமைகொண்டும் வீற்றிருக்கு நலமே மேவும், பவந்தணக்
கூல் காவலகிழ் பரம்பொருளே யிவந்தாக்கும் பரிவின் மாதோ,

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

மஹாவித்வான் - புரசை

அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

மாணக்கருளொருவரும்

சென்னை, தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்த் தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திருமழிசை

வீரசிம்மாசனமடம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சாந்தலிங்கசுவாமிகளாதீனம்

வித்வான் - சிவப்பிரகாசையரவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியலிருத்தம்.

சொல்லேறு திருத்தொண்டத் தொகையேறு மெய்
யடியா தொகுப்பி னாற்பா, னிலேலேறு மும்மையின ரினி
தேறு மேன்மையுறியு யிருநீர்ப் பொன்னிப், பல்லேறு கா
லேறிப் பாய்ந்தேறுங் கமலமலர்ப் பனைகு லாவிச், செல்
லேறு பொழிற்புவிமான் சிரமேறு மகுடமெனத் திகழ்
சோ னாட்டுள். (க)

மறைமுழக்கு மறையவரம் மறைநவின்மா மனுவெறி
செய் மகமுழக்குந், தறைமுழக்குந் திகழவியுண் டருமு
ழக்கும் பெறுமுழக்குந் தருக்கி னுண்ணு, முறைமுழக்கும்
வானவர்கண் மண்மலர்தூ யாசிபுரி முழக்கு மேவா, நறை
முழக்கும் வயற்றிருவா னைக்காவின் மேவுமர னற்றாட் கன்
பின். (உ)

வாளைஞ்கு தருவினங்கள் வளளைஞ்கு மஞ்சிறைய்
வணடர் மாந்தத், தாளைஞ்கு நறைவழங்காத் தகையோங்கு
நவையொருவித் தம்போர் லென்றுந், தேளைஞ்கு வகைதேற
றுந் திறத்தோங்கல் போனவிவந்து தேறல் வாக்கும், காளை
ஞ்கு வயற்றஞ்சைக் கடுத்தோங்குங் கூத்தாரிற் கவினுற்றோ
ங்கும். (ங)

மன்னுமறை யவருளொசுர் மறைமுறைமோன் வாதரா
பணப்பேர் மேய, தன்னிகர்கோத் திரபைத் தம்பகுத் திரத்
தொழுகுந் தகைமை பூண்டோன், பன்னுசிவ சித்தார்தப்
பற்றுறும காலிங்கப் பனவ னீன்ற, கன்னனிகர் வேங்கடரா
மையனெழிற் றவச்சுதனைங் கணைவே என்னான். (சீ)

தோன்றிடினற் புகழோடு தோன்றுகெனச் சொற்ற
தமிழ்ச் சுருதிக் கேற்ப, வான்வட கலையோடுதென் கலை
மட்டோ பலர்புகழ் மாங்கி லத்து, மேன்றசம்பூ ரணனெ
னுஞ்சொற் கியைந்தபொருள் வாய்ந்திடுகும் எம் - ஏ - பட்
டஞ், சான்றதிற் றரசாங்கத் தவார்நல்கப் பெற்றிலுஞ் தனி
ச்சீ ருற்றோன். (ரு)

சங்கியற்றண் பணைச்சென்னைத் தொண்டைமண் டல
கலா சாலை தன்னிற், றங்குமுதன் மைப்போத காசிரியத்
ககைமருவிச் சற்சங் கங்க, னெங்கெங்கும் பிரசங்க மினி
தாற்றி யெவரெவரு மின்பிற் பொற்பு, விங்குமண முறில
தனை யேயக்குமிவன் சீரெனவே யிசைப்ப நின்றோன். (சு)

புண்ணியநன் னீறக்க மணிவடமைந் தொடுத்திவையே
பொருளாக் கொண்டோன், திண்ணியலுஞ் சிவசரணர் த
மைச்சிவமாய் மதித்தொழுகுந் திறத்தின் மிக்கோன், மண்
ணியலும் புகழ்க்காந்தி மதிச்சரிதந் தமிழ்பொழியின் வரை
ந்த மாண்பன், தண்ணியநன் மாணவர்க டனைநிகர்ப்பப்
போதிக்குஞ் சக்தி யுற்றோன். (எ)

பன்னருமிப் புகழ்பரவு சுப்பைய நாவலனிப் பாரின்
மேவி, மன்னுதமிழ்ப் புலவர்மன மகிழ்த்துசுரந் துளக்கியிற்
மாந்து நிற்ப்ப், பொன்னகரப் புலவர்பெறு தேமாப்ப விரு
சுவையும் பொலிவி னோங்கத், துன்னரும்பத் தழகுநவ
ரசமுமலங் காரமுமே துதைந்து மல்க. (அ)

தலமலிதண் டமிழ்விருத்த யாப்பதனற் பல்வேறு சுந்
தமேய, நலமலியும் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி யொன்றியற்றி
நன்க ணிந்தே, வுலமலியிவ் வுடற்கொடுநு பெரும்பேத
நனிவாய்ந்து வண்க டற்குழ், புலமலிய வச்சியற்றிப் பற்பல
ர்க்கு முதலிமிது புகழ்த் தருணல். (ஆ)

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்காப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர்துதி.

நேரிசைவேண்பா.

நந்தார் வயற்றிருவானைக்காப் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி சொல்ல வருளும்பாற்—சந்தார்
பண்பதிமா லீசனயன் பண்டேத்து மாதிக்
கண்பதிமா தண்டைக் கழல்.

சமயாசாரியஸ்தவம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடமொழியிற் றென்மொழியே வலிமைத் தாய
வகைகாட்ட மறைக்காட்டம் மறையான் மூடுந்
தடமணிக்கோ புரக்கதவத் தாடி றப்பச்
சாத்தப்பைந் தமிழ்ப்பதிகஞ் சாற்றி னாரீட்
பட்டமணிபாப் பணிப்பரமன் றேழு னன்யிற்
பரவுமொரு புலியுநெடும் பாம்பு மேத்தத்
திடமணி யம்பலநடத்தன் கரத்தாத் தீட்டைந்
தினைத்தேனெனது சொற்றவன்னுள் சிரமேற் கொள்வாம்.

உ

இயற்றமிழ்ப்

போதகாகிரியர்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருவமலி பொழில்சுலவுந் திரிசிரபு ரத்தினிலெண்
 டிசையோர் போற்றும்
 பொருவரிய சர்வகலா சங்கத்திற் றமிழ்த்தலைமைப்
 புலமை வாய்ந்தோன்
 மருவெளியேற் கொண்டமிழி லக்கியவி லக்கணத்தின்
 மாண்பு தேற்றும்
 பருவமுகி லணையமுத்துச் சிதம்பரநா வலன்புகழைப்
 பரவு வாமால்.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கார்கொண்ட கடற்பருகுங் கடமுரிகைக் கமண்டலத்திற்
 கவினுற் றூர்த
 நீர்கொண்ட வொருநதியே யிருநதியா வகந்தழுவ
 நிலவா னைக்காப்
 பேர்கொண்ட பெருநகரி லகிலாண்ட வல்லிதொழப்
 பெரிது மேவுஞ்
 சீர்கொண்ட வான்சாணைச் சிந்திப்போர் வினையனைத்துஞ்
 சிந்திப்போமால்
 சிந்திக்க வரம்ருளுந் திருவாணைக் காவடிக
 டினமு நெஞ்சே
 வந்திக்க மலர்க்காரமும் வாழ்த்துபுகந் தமிழ்வாக்கும்
 வணங்க மெய்யும்

பந்திக்கத் தலையன்பும் பரிந்தனித்து மவன்மலர்த்தாட்

பரவாதந்தோ

நிந்திக்க வுடற்குழைக்கு நின்செய்கை விழங்கிறைத்த

நீர தனறே.

(௨)

நீரோங்கு மடவரலை நிதஞ்சமப்போ எனெலறத்தன்

னிலைமைநீளப்

பாரோங்கு மழுதேசப் பதியினில் நீருருவாய்ப்

பயிலுங் கொன்றைத்

தாரோங்கு நெடுஞ்சடிலத் தற்பாரின் பொற்பமர்செந்

தாட்டு ணைக்கே

சீரோங்கு திருத்தொண்டின் நிறனோங்க வருள்கவினை

தீர்தற் கின்றே.

(௩)

தீர்த்தவடி வுற்றிலகுந் தீர்த்தனை செவ்வியநூற்

சிலம்பி முன்ன

ரார்த்தசெழு மணிக்கோயி லமுதேசப் பெருமானே

யடியா ருள்ளச்

கீர்த்தவிசின் மேவியருள் சிற்பரனே யுனைப்பரவுஞ்

சிறிய ணேனைப்

போர்த்தமல மிரித்தமலப் புனைகமலப் பதநிழலிற்

புகுவிப் பரயே

(௪)

ஆயமறை யந்தமளந் தளந்தறியா வமலதிரு

வாணைக் காவின்

மேயநினைப் பரவிபழுஞ் சிலந்தியுமா மிவற்றொன்று

மேலை நற்பே

றேயமற்றொன் றிச்சதவாழ் வெய்தவரு ளியதென்சொ

லெவ்வு யிர்க்குந்

தாயனயா யுள்ளன்பி லாவெளியே னுணர்ந்துவினை

தணக்கு மாறே

(௫)

தணக்குழைந் தணைக்கிழவன் றனைச்சினவும், விதபவிழித்

தழற்கொ டென்றன்

ச திருவகணைக்காப் புதிற்றுப்பத்தந்தாதி

கணக்கறுவெம் மலவிருட்குப் பறச்சினவி நின்சரண்

கமல நீழன்

மணக்குறுமா நகுள்புரிதேரச்செங்க னுன்முன்னர்

வணங்கிப் போற்ற

வெணற்கருநின் பதமுத்தி யீந்தொளிர்வெண் ணுவனிழ

லிருக்குந் தேவே.

(சு)

தேவர்மணி முடியிடறன் திருவடிப்பேற் றினைவிழையிச்

சிறியே னென்று

மூவர் திரு நெறித்தமிழும் முழுமணிவா சகன்முறையு

முறையிற் தேரே

ணுவலிற்கண் மணிநீறு மணியகிலே னைந்தெழுத்தி

னடைவுந் தேரே

ணுலடி யமர்ந்தருளு நாங்கனே பெங்ஙனதை

நண்ணு கேனே.

(சு)

நண்ணருமிப் பீற்றிவிடி னணுகுவதெப் பிறவிகொலோ

நாயி னேற்கென்

றெண்ணினை தருட்கிடனும் வகையுளுற்று திளமானி

னெழினோக் கன்ன

கண்ணியர்த மீடையகரங் கவின்றிலகுங் கல்லியினிற்

களிப்புற் தேற்கும்

புண்ணியர்க டொழுமுனடிப் போதருள்க பிரமேசப்

பொருவி லேயே.

(சு)

பொருதுறுமேவர் முரிவனுநர் னுமிழ்தரப்பற் பல்வென்பிற்

புள்வான் யாற்றி

னொருமுனைக்கக் கமண்டலின் றெழீஇயான்ரு சனைக்குதவி

யுயரும் பொன்னி

மருவுதிரு வானைக்கா வானவனைக் கோதமன்போன்

மயலற் தேததா

திருவினைவை மிதித்தின்று விதகென இறைஞ்சுகென

கொங்க னாகிடு

(சு)

திருவாரணங்காப் பதிற்றுப்பத்திரத்தாதி.

(6)

நன்றுமய னிருமிக்கக் கண்டகிழல் படிந்தாழ்ந்து

நற்பொன் னிக்க

ணின்றெழுவி மானத்து நின்மலனே யயன்மாலு

நேடிக் காணு

வுன்றன்மரை மலரடிப்பே றுள்ளன்யி லாவெளியே

ஹுமா றெங்க

னென்றணவும் பொழிந்துசலவு மெழிலிலகு ஞானதலத்

திருக்குங் கோவே.

(க0)

எழுசீர்க்கழி நேடி லாசிரிய விருத்தம்.

இருக்காதி வேத முடிமீது மன்ப

ரிதயால யத்து முலவா

பெருக்காவை மேவு முகிமேனி வந்த

பெருநாவ லத்து மிளிரா

திருக்காவெ னுது சிரமே லிலங்கு

திருணை லத்து றுவனே

லொருக்காலு மாலு மயனாரு மென்று

முனும்வாழ் வறப்பெ றுவனே.

(கக)

பெறவேவி ரும்பு வரமென்று நின்றூட்

பெரும்புண்ட ரீக மிதயத்

துறவேவி னைந்து நிதமுன் றனிச்சி

ருவந்தன்பி னோடு சிரமேன்

மறவாதி ரண்டு கரமோலி கொண்டு

வணங்காவெ னுது வினைவே

றறவேய ருள்க சிறையாரும் வண்ட

ரமரும் வெணவன் மணியே

மணியாய் மணிக்கு னொளியாய் மலர்க்குண்

மணமா புரைக்கு னுனாயாய்

குணியாய் குணிக்க வரிதா குகித்த

கொலையார் மழுப்ப டைபிடுகாய்

பணிநு டெமத்த னொருகா வைமுத்த

பதினா னெழற்க ருளுவாய்

(க2)

திருவாரணங்காப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

அணியார் விடைக்கொ டியுனே மறைக்கு

மரியாய் தவத்த ரமுதே

(கக)

தவஞான மீகை யருளே டடக்கந்

தைய சாந்த மேது மிலனாய்

யவமேகு லாவு மகமே தருக்கி.

யடியே னுயா தழிவனே

சிவமேவி சாக சனகா மதர்த்த

சிறியேனை யாண்ட ருள்ளையே

பவமேவி ராய நெடுமால் பழிச்ச

பவனே வெணுவ வமுதே.

(கச)

அமுதேச ஞான தலவாச தும்பி

யகிலாண்ட வல்லி யயன்மால்

குமுதேசன் பானு முனிகோத மன்வண்

குறுமாத வத்தன் முதலாஞ்

சமுதாய மான தவரால் வணங்கு

தலைவாமி குத்த வவரன்

பிமியேனு மின்றி யிறுமாந் திருக்கு

மெனியேனு முய்ய வருளே.

(கக)

அருளேது மின்றி யன்பேது மின்றி

யறமேது மின்றி யறிவின்

தெருளேது மின்றி செந்தாளி றைஞ்ச

திறமேது மின்றி மகளிர்

மருளேது வன்றி மனமே கவன்று

வளர்வேனு முன்ற னுயரன்

பருளே யடைந்து னடியே வணங்க

வருள்வாய் வெணுவ னிலையே.

(கச)

நிலையாத வாழ்வு நிலையாத நாடி

நிதமே யனைந்து திரிவேன்

கலைமாறு சித மதிசூடி நீடு

கவினார் சூடந்தை யானே

யலையாரு ஞால மிசையேழையே

திருவாணைக்காப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி:

மருணம் கின்ற துளதோ
தொலையாத சீர்மை மலிகாவை மேவு
சுடரே வெணுவ லாசே, (க௭)

அரைசேர்தரக்கி னதனும் புழைக்கை
யதனும் பணங்கொ ளரவுந்
திரைசேர் கடற்க ரளமும் வழுத்தித்
செறியுங் கொடுங்க னலதும்
பரைசே ருடற்கண் பயின்மற் றெனைத்தும்
பணுபுண் ணியங்க ளிதென
விரைசே ரதற்றண் டலவிங்கி சைக்கின்
விழைவே னவைக் கெளியனே. (க௮)

எளியேனி னைது திருமேனி பூப்ப
வெழுநீறு மக்க மணியு
மொளியேனி ராய புவிமீதி லேற்றிங்
குலவாவு டற்பி ணியையுங்
களியேற னாதிப் பவப்பினியு மேமாச்சங்
கடைப்பாடு முன்னி னானத்
தளியேவி ளங்கு பவவாண் டருள்க
சரணத் தடுத்த வெனியே, (க௯)

எனக்குமெ னக்கு ளிறையா முனக்கு
மிடையாம் வினைக்கு முளவாம்
பனைக்குந்தி னைக்கு முளவாய பேதப்
பகுப்போங்கி லாக்க யவனேன்
றனக்கிங்க னைத்துந் தெரித்தே மணத்த
சரணீவ தென்று புகலாய்
வனக்குங்கு மத்தண் டடமார்பி னுண்முன்
வருகாவை மேவு பொருளே, (௨௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வேறு

பொழிசுவைக் தனியே பூசனை புரிந்த
புழைக்கையும் மதப்பொருப் பினுக்கே

திருவாரணங்காப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

கழிபெருங் கமலக்கழலினை யருளிக்
கனவான் குகட்டினைக் கஞ்ஞஞ்
செழிதரு சினைவெண் ளுவலின் மூலச்
செல்வமே சித்யனை னுஞ்ஞ்ஞம்
பழிதபுத் தருள்க பலவெனக் கிளைத்துப்
பரவுமா மறைமுதற் பொருளே. (உக)

பொருளுடை யவர்க்கப் பொருளினை யுதவல்
புண்ணிய முன்றென லேரார்ந் தூர்
தெருளுடை யவர்க்கே திருவருட் புரிதல்
சிறப்பதே திருவெனீ றளித்திண்
டருளுற வமைத்த வணியெயிற் காவை
யகிலநா யகிதொழந் தேவே
மருளுறு மடியேற் குணதருள் வழங்கன்
மாண்பதோ மதித்துத வுதவே. (உஉ)

உதவுவா ருதவும் பொருளினில் வெறுப்பு
முன்கழல் ப்பழிச்சுனர் கமலப்
பதயுக ளத்திற் படுந்துக ளதனிற்
பயிறரு கிருப்புமிண் டெனியேற்
குதவுறி ல்லென றனக்குமா லறிபா
வுன்பத மனிக்குமான் மணிசெய்
கதவுறு கோழிற் காவையம் பரம்
கருத்தகின் கருத்தறி கிலுனே. (உங)

அறிவரு மறையே யம்மறைப் பொருளே
யாகமாந் தத்துதுந் தெளிவே
மறிமழு லேந்நு மருவளர் மரைக்கை
வள்ளலே மதுகா மார்க்கப்
பறிதரு திதானிறை மலிமலிச் சமய
பண்ணவ நண்ணருங் காவைச்
செறிவுறு மிறையே விண்ணங் காவை
செவ்வருள் செவ்வென பொழுதே. (உச)

திருவாரூரண்க்காய் பதிற்றுப்பத்துத்தொகுதி.

தேவரு மறியாச் சிவபாஞ் சுடசே
 சிருட்டியர் திகழுறை பயின்ற
 மூவரு மறியா முதல்வனின் மூவர்
 மொழிதமிழ்ச் சுவையுணர் முடிவே
 சேவரு முனது திருவருட் படிவச்
 சேவையைக் காண்வாபுட் கண்டேன்
 ருவறு மெனியே ஊளத்துனை யல்லாற்
 சகத்திய லேதுங்காண் கிலனே. (26)

காண்டொரு முன்னக் கனிதனும் பெனியேன்
 கருத்தறிந் தூதவுறின் மறிப்பா
 ரீண்டெவ ரிளஞ்சேய்க் கறிக்கவாய்ச் சென்னு
 ளெவருனை மறித்தவ ரெந்தாய்
 சேண்டவழ் சோலைக் காவையங் கோயிற்
 றெய்வமா னத்தொனின் விளக்கே
 வேண்டுதல் வேண்டா மையிலா யதனால்
 விழைந்தவை விழைந்தவா றருளே. (27)

அருந்தமி ழாருர்க் கவிஞானே டளவி
 லடியவர்க் கிரந்திடு சோற்று
 விருந்தினை யுகவேன் பூந்தராய் வாழ்த
 லிஞன்மண நாளள விலர்க்குத்
 தருந்திரு மணத்துச் சோற்றினை விழையித்
 தமியனேற் கருஞ்செய லென்றோ
 கருந்தட ரெடுங்கட் கௌரிமு னேத்துங்
 காவைவாழ் தருபெருந் தகையே. (28)

தகைப்பரு மாபா தகஞ்செய்தண் டிசன்
 றனைநிக ரன்பில னேனு
 மிகைப்புரி யவன்றன் றந்தைபோல் வன்பின்
 மிகுதரு மறிவிலென் றனக்குந்
 திகைப்பற நோக்கித் திருவருள் புரிதல்
 செவ்விறை யாமுனந் தருளக
 புகைப்புற னெய்தத் முனியுழ காவைப்
 பதியமாந் திருமா பதியே. (29)

பதித்தக முன்றாள் பரவுனர்க் கருளும்
 பரமனென் றருமறை பலவும்
 விதிப்பவுங் காட்டாய் வேடுவர் கோமான்
 விளங்கவும் விரிதிரைப் பொன்னி
 நதிப்பெரும் புனல்கூழ் நாவலி னடிக்க
 ணண்ணியொண்ணதிமுடி மிலேந்த
 பதிப்பொரு ளெனுநின் பதமலர்க் கன்பு
 படைத்தில னுய்வதெப் படியே.

(௨௯)

படியளந் தவனும் பங்கயத் தயனும்
 பரமியா மென்றுளத் தருக்கி
 னடிமுடி யறியாதகழ்ந்துயர்ந் தெய்ப்ப
 வழலுரு வாயவெப் பறவோ
 துடிபிடை மடவா நுதிப்பரீ ருருவாய்த்
 துன்னிய தறிகிலேன் காவைக்
 கடியவிழ் கடுக்கைத் தாமவென் மனத்தீக்
 கட்டறுத் தாண்டரு ளுவந்தே,

(௩௦)

கலிலிருத்தம்.

வந்த னங்கள் வளரு மரைமலர்க்
 கந்த மல்குங் கயஞ்செநீ காவையுள்
 வந்தி றைஞ்சிமுன் வாரணம் பெற்றபே
 மெந்த நாளொளி யேற்கெய்து மீசனே.

(௩௧)

சச னேசுர ரோத்தெழிற் காவையுள்
 வாச னேமறை வாழ்த்திப் பரவுறாஉந்
 தேச னேரின் றிருப்பதஞ் சிந்திக்கும்
 நேச னேற்களுள் வாய்சிவ நிட்டையே,

(௩௨)

நிட்டை யுற்ற நிலைச்சித்த னாகிரீ
 றிட்ட மைத்த வெயிலெழிற் காவுளா
 யட்ட சித்திமு னுற்றிய துண்மையே
 லிட்ட சித்தி பெணக்கரு ளெந்தையே.

(௩௩)

எந்தை தின்கழற் சூம்மினி தேத்துறாஉ
 மந்த மேவு மகிழ்ந்நாட வல்லிக்குஞ்

சந்த மாலை தமிழினிற் சாற்றுநற்
சிந்தை தந்து தினந்தொழச் செய்கவே. (௩௪)

வைய மூர்தர வாழ்வதி லென்பய
னைய னேகயா ரண்ணியத் தண்ணலே
மெய்ய னேயுன் வின்றமலர்த் தாடொழச்
செய்ய வேகட னிச்சிறி யேனையே. (௩௫)

சிறிய னேன்பிழை சித்தத் தடக்கியைம்
பொறிய வித்துணைப் பேரற்றுநர் நாடுநன்
நெறிய ளித்தெனை நித்தமுங் காத்தரு
ணறிய பூம்பொழின் ஞான தலத்தனே. (௩௬)

தலங்க னோந்திற் சலத்தல நாதனே
சிலந்தி முன்னருச் சிக்கமன் னாக்கிய
நலங்கண் டுன்னரு ணண்ணப் பரவுமென்
மலங்க னோந்தெனை வாழ்க்கிக வேண்டுமே. (௩௭)

வேண்டு நின்னடித் தொண்டும் விழைகுநர்க்
கீண்டொன் றில்லென் றிடாவகை யீதலு
மீண்டி வண்பிற வாமெய்ப் பதவியுங்
காண்ட குஞ்சீர்க் கயாரணி யத்தனே. (௩௮)

அத்த நின்கழற் கன்புடை யாரெலாம்
பத்தி யோடுனைப் பாடலு ணர்ந்திழி
பித்த னேனும் பிதற்றுரை கேட்டரு
ணத்து லாம்வய னாவற் பதியனே (௩௯)

பதிய தாநினைப் பாடவு நான்மறை
மதியி லாமன் மறந்தவெற் கிண்கருள்
வதியு மாலயன் மற்றுள தேவருங்
கதிபெ றப்பணி காவையுள் வாசனே. (௪௦)

அறுசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வாசந் தருகற் பகவாசன்

மருவும் பிரமச் சாயையற

நேசம் பெறவற் பொடுமுழகு

நிரைவண் டலர்நற் றடமுழகிப்

பாசந் தெறவுந் றியல்வேறுந்
பதவொண் கழலந் தார்வேடு
தேசம் பரவந் திழைநாலைந்
செழுமா நகரத் துமர்வானே.

(சக)

வானு ரன் கான் மண்ணீரன்
மாமதி யென்று மெண்வகையு
மானு யலரா னன்னீரி
னாடியை யம்ட ன் றெடுமம்பின்
மானுர் மயலா னெந்தாழ்வேன்
மால திரிந்துன் வரியளியார்
தேனார் மலர்மாண் செந்தாளிற்
சேர்தர லென்றமு தப்பரனே.

(சஉ)

பரனே பரமார்த் தம்வினவும்
பதியே ரிதியே படர்கங்கா
தரனே வியனார் விண்டருவின்
றகைதேர் பொழிலார் தருகாவை
யரனே யலர்பா தம்விழையு
மவர்தா மறியாரோ முன்சந்
திரனே படியூ வம்புனலின்
செழுநீர்த் திவலைப் பெருமையையே.

(சங)

மையார் கண்டத் திறையோனே
மலையான் மணக்கு மணவாளா
வையா வுன்ற னருளுறுதற்
கறமேன் றவமே னருச்சுணையே
னெய்யா திங்கக் கதிரவன்மு
னெணியே முழுகுத் தடமுழுகி
மொய்யார் பொழிற்கா வைமருவும்
முதல்வா வெணிலோ பெறலாமே.

(சச)

பெறுதற் கரிய பெரும்பெறுத்
பெறுவார் பிறவித் தனையறுவா
தெறுபற் பலது யாமாநிச
விவமாம் பெருமைத் செறிதருவா

தறுகட் களிறு துதிஞான

தலனார் சரணஞ் சரணமெனாக்
குறுநற் படிவத் தொருமுனிமூழ்
குறுநீர் முழுகி யாடுநரே.

(சதி)

ஆடிற் காவை யயோத்தியர்கோ
னறலாற் கொலைபா தகமறுவீர்
நாடிவெ னைரா வதமிவர்வீர்
நான்முக னாகி யனமிவர்வீர்
தேடிக் கலுழன் மீதூர்வீர்
தியவு லுத்தர் மீதுகவி
பாடிப் பாடி யுழல்வீரெம்
பரனா ருளும் பெறுவீரே.

(சசு)

சார்ந்தண் புனலான் ஞானதலத்
திலகுஞ் சம்புப் புனன்மூழ்கிற்
சேர்ந்தண் மிகுபா தகமேகுஞ்
சிவமார் முத்தி நிலைகூடுங்
கூர்ந்தீ தறியாக் கொள்கையெனோ
கோதா வரிசின் தலைகங்கை
யார்ந்த யமுனை யென்றுனியாங்
கலைந்தே புழலு மவரவரே.

(சஎ)

அவனோ டவளங் கதுவாகி
யமைந்த மாயாப் பிரபஞ்ச
மெவையு நீயே யாயிலக
வெளியேன் புறம்பிங் காவேனோ
நுவமார் காவைப் பெருமானே
நல்கா யெளியேற் கெழுநாவான்
கவலா நிலைநீக் கியநீரோர்
காலுற் றாடு மொ ருவீரமே.

(சஅ)

ஒருவா தனைமா ருதரத்தி .

லுற்றுப் பவமார் பிறவியற

வருளா. லெளரியே ழேர்ழூழ்

லறிந்தே னஃதீந் தருன்செய்வாய்

மருவார் பணிசேகாச் செங்கண்ணான்

வணங்கு ஞான தலத்தாருந்

தெருளா ருமையா டியசீமத்

தீர்த்தத் தன்பான் மூழ்குதலே.

(சக)

குதலைப் பபிலோர் மதலைமுனுட்

கொளும்பாற் கடலும் வெண்டிரைவீ

சுதலைப் பெறுவா னதிமுதலேழ்

தூநதி யுங்கவுண் மதமார்தும்

பிதலைய தன்பிற் பணிகாவைப்

பிறங்கொன் பான்மீர்த் தமுநக்கு

முதலைப் பலன்யா வையுமொருவர்

மூழ்கத் தருஞ்சிவ கங்கையதே.

(ந௦)

அறுசீர்க்கழி னெடி லாசிரிய லீருத்தம்.

கங்கைவெண் மதநற் றும்பை கடுக்கையுஞ் சிரத்தி லங்கப்
செங்கையொண் டமுன்மான் சூலர் திகடம ருகமுந் தங்கப்
பங்குறு முமையா ளோடும் பரிந்திட பத்தி லூர்ந்தே
யிங்குவந் தருளக் காலை யீசனை வணங்காய் நெஞ்சே. (நக)

நெஞ்சகத் தன்பி லார்நா னெறிமுறை யாற்றும் பூசை
நஞ்சென வெறுத்து ளன்பி னற்கலாற் புடைக்கும் பூசை
யெஞ்சலின் மகிழ்விற் கொள்ளு மீசனை காலை மேஷுஞ்
செஞ்சடைப் பெரும நஞ்சுன் றிருவடி வணங்கு மாமே. (ந௨)

மாறனுக் கருளுஞ் செம்பொன் மலைப்பொருள்விரும்ப கில்வே
னெறெனப் புவியை யாண்டெண் டிருந்திட விரும்ப கில்லேல்
வீறணி சவர்க்கத் தார்தம் விழைநலம் விரும்பே னின்றாட்
சோறதே விழைவே னல்லா டுப்திற் காலை வாழ்வே. (ந௩)
வாழ்த்துனர் வாழ்த்த யானே வகையிகப் புரிவ னேனுந்
தாழ்த்துனைப் பித்த னென்னுக் கற்றதமத் தகைமை தேர்
சூழ்த்தறு காற்புன் றுதுஞ் சோழியுந் காலை நாந் [வே
பாழ்த்தவென் பிறப்ப றுத்துன் புதந்தத் தருமிந் தானே. (ந௪)

நாளும்வெண் ணீறுபூசி நயனநன் மணியும் பூண்டு
நீருகல் லாடை போர்த்து நினைதி யவரி னஞ்சாக்
கோளுறு வஞ்ச வேடங் கொண்டிழி தொழிற்செய் வேணுன்
முளுற வென்றோ ஞானத் தலனுறை தருமெம் மாளே. (௫௫)

மானன விழியார் மையல் ஷலைப்படிந் தவர டித்தொண்
டானவை புரிவே னுன்ற னடியர்தொண் டியற்ற கில்லே
னீனமா ரெளியே னின்னுன் னிரணையடி டீணவுற் றேரவா
மோனமார்ந் திருக்கை யென்றோ மொழியமு தேசத்தேவே. ()

தேவர்தம் வாழ்க்கை முற்றுந் திரும்பவும் பிறனிக் கேதென்
ருவயி னனைவெ றுத்து னலரடி விழைந்து நின்றேன்
பாவணி பட்டைச் சோதிய் பவனலை பென்றிங் கேர்ந்ந்தே
யாவலி னனைத்தேன் சாவை யமுதகின் குறிப்பிங் கென்றோ. (௫௭)

குறிப்பறிந் தருளா யேனுங் குறையிந் தகழாழ்க்கந்
திறப்படப் புரியு மெற்றான் திருவருன் சாவா தென்றோ
விறப்பவு மிரப்பார்க் கில்லை யென்பவ ரீன ரென்னு
முறைபொரு ளுணர்ந்த சாவை முயங்குருட் படிவக்கோவே. ()

கோடியாம் வெறுக்கை நேடிக் கோதையர் மக்க ளின்ப
கீடின ரெனினு நின்ற ணிலையறிந் தேத்தா ரன்றோ
நாடியற் சிணைய நாவ னாதவிவாண் ணிதிப முற்றும்
வீடின ராகி மேலை விரிநர காட்சி பூண்டோர். (௫௯)

பூண்பல பூண்டு மெய்யிற் பொற்படாம் போர்த்து நாளுங்
காண்பல மாதர் மெச்சக் காளையாய்த் தீரிலே னல்லாற்
சேண்பயி னுவன் மூலச் சிவபராஞ் சுடரே நின்றான்
மாண்பொடு பணித்துன் கோயில் வலம்வர முயல்கி லேனே. (௬௦)

எண்கீர்க்கழிவழிவாசிரிய விருத்தம்.

முயன்றன்பிற் பரவடியார்க் கெனிய னென்னு
முற்ற்குமறை யின்கையம் நீதி யான்
பயன்றிதெட் டேற்றகிண்டி கோவ னாதந்
டெனினையிற்று முறலெகர்தான் ருட்க ணன்பு

கக திருவாணைக்கர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

சூயின்றனனின் குறிப்பறியேன் குறிக்கொ ணுவெண்
குணக்குன்றே ஞானதலக் கோவே யென்பாற்
பயின்றுளவைம் பாசமறுத் தருட்க டைக்கண்
பார்த்தருணின் பதம்பெறவிப் பாரின் மீதே. (கக)

பாராதி யண்டபகி ரண்ட முற்றும்
பரந்தெனைத்துந் தானாய பரனே மெய்ம்மைச்
சீராரு மணிமயவி மானத் தோங்குஞ்
சிற்பரனே சேதியர்கோ னன்பிங் கோர்ந்தும்
போராரும் வஞ்சகன்கைப் படவிட் டாற்போல்
போற்றுமெனைக் கைவிடா தெனைப்ப கைக்கு
நேராரைத் தவிர்த்தெளியேற் கருள்க நின்ற
ணிழன்மருவிச் சிவானந்த நீடு மாறே. (கஉ)

ஆறேறு மணிமுடிகொ ளரனே நாவ
லடியமரும் பெருமானே யடர்க்கும் வீரப்
பாறேறு மேறேறும் பரனே கொன்றைப்
பைந்தருளின் னுருக்காட்டப் பரவா னுயன்
வீறேறு மன்பினில்யா னொருகூ றெய்த
விழைந்தருளி லென்பாற்கூற் றுவன்மே வாணுற்
பேறேறு மொருசிறுவன் பான்முன் போந்து
பெற்றவுதைத் தழும்புடலிற் பிறங்க லானே. (கங)

பிறங்குமுளத் தன்பினொடும் பரவி நின்றாட்
பேறுபெறு மதமாவாய்ப் பிறக்கி லேன்மஞ்
சுறங்குசிகைக் குன்றெனவந் தெதிர்த்த வஞ்ச
வும்பலெனப் பிறக்கினுளின் னுருக்க ணூர்வன்
கறங்குதிரைக் கடலகட்டிவ் வீருவ கைத்தாங்
காரியக்கு யிடமிலனா யுழல்வே னென்றுன்
றிறங்குலவு மலாடிக்காட் படுவ தெந்தாய்
தென்காவைப் பதியமருந் தேவு தேவே. (கச)

தேவர்கோ னுஞ் றுகொடுஞ் செடித் புத்தா
டிருவருட்பாங் கறிந்துனடிச் சடிமை பூண்டுழ்

பூவருபங் கயன்கரத்தும் பங்க யன்றன்
 புதல்வன்றன் கரத்துமினிப் புகிலிப் பூவி
 லேவருக்கும் பெருநகைப்பிற் கிடமன் றோவவ்
 வெண்மையெவர் பாற்றெனநன் கெண்ணி யேனுஞ்
 சேவ்ருநின் றுள்பெறுமா றருள்வாய் காவைச்
 செழுநகரி னமர்ந்திலகுஞ் சிவபி ரானே (௬௫)
 சிவமயமில் வகிலசு சரம தென்னுத்
 தேரேனைம் புலநெறிச்செல் லகம டக்குந்
 தவமிலேன் குருமுதன்முப் பொருளோர் கில்லேன்
 றுனதுவார் தன்மையொரு சிறிது மோரேன்
 உவர்மேனி யீரங்கொல் லியனைக் கண்டன்
 றுன்னடிய நெனப்பரவு மடிச்சே ரன்பக்
 குவமிலே னருட்பெறுமா றென்னோ காவைக்
 குருமணிமா னத்தமருங் குணப்பொற் குன்றே. (௬௬)
 குன்றெடுத்தொண் ணிறாபுரந்தோன் விழிபெ யர்த்துன்
 கோகனகத் தாட்கணியக் குலவு மாழி
 யன்றுதவு வண்மையைக்கண் டின்ற டத்தேற்
 கன்பினருட் செயாதெனகி லாண்ட வல்லி
 யொன்றினளோர் பான்மற்றோர் பான்மா னின்ற
 னுன்றனக்கே திடமென்பா ளில்லை யென்னி
 லென்றெனக்காப் பொய்ம்மொழியேன் சராச ரங்க
 ளெல்லாநின் வயினொடுங்கு மியல்கண் டேனே. (௬௭)
 கண்டெழிற்காஞ் சியிலன்பும் பொருளு நேர்ந்து
 காடவட்தங் கோமானு நின்றை யூரி
 லெண்டகுபா வனையொன்றற் பூச லாரு
 மெடுத்தசிவா லயங்கடமி னினைத்தா பிக்கக்
 ளொண்டசுப நாளொன்றாக் கூடப் பின்னாட்
 கொள்கெனக்கா டவர்க்குநவில் குறிப்பிங் கோரிற்
 றிண்டிறல்சே ரந்நெறிகொண் டிய்வேன் காவைச்
 சிலந்திதுற் றனியவது தேர்கி லேனே. (௬௮)
 தேர்ந்தகய வாயால வாய வாய்முன்
 சென்றுமித்திஞ் சயமருளாற் சித்திக் கப்பெற்

கஅ திருவாணைக்காப் பகிற்றுப்பத்தந்தாதி.

முர்ந்தவலி யான்பெயரு நின்றூட் பேறு

மங்குறவு மையற்றோ டொன்றை யோருங்
கூர்ந்தபகுத் தறிவுமுறு மொருபே ரியாக்கை

கொண்டுமுனைப் பரவகிலாக் கொடியே னின்றூட்
சார்ந்துககா தீதநிலை ம்ருவ லெங்ஙன்

றவஞான தலத்தமுதே சாற்று வாயே. (சுகு)

சாற்றாம லொருநால்வர்க் கன்ற ளின்கீழ்ச்

சாற்றியகைக் காட்டறியேன் றமிழவே தத்தி

னூற்றாரு மெழினுள்வ ரிரண்டற் றென்ற

யுற்றிலகு மத்துவித முத்தி தேரே

னேற்றார்நின் சந்தான மரபுற் றோங்கு

மெழிற்குரவ ரார்ந்தநல மீதென் றோரேன்

கூற்றார்ந்த வுமைபரவக் காவை மேவுன்

குரைகழற்ற ணிழலெவணங் குறுகுவேனே. (எ௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கூட கன்ற புள்ளெ னுக்கு லாவு மெய்யி னுயிர்நிலை

நாட கன்ற வெள்ள றிவி னுயி னேனு மனிமுர

லேட கன்ற வண்க ழற்க னேயு மாறென் னாகிரி

யூட கன்ற நற்ற லிக்க னேண்கி வாழு மீசனே. (எக)

ஈச னேசு ரேச னேத்து மிறைவ னேவெண் னாவல்வாழ்

நேச னேநற் றிரிப தார்த்த நிலையி தாமென் றோர்கிலாப்

பாச னேனைம் பாச மும்ப ரித்தி யாக மாய்விச

வாச நேசம் வாய்ந்து னைவணங்கு மாறு செய்கனே. (எஉ)

செயற்க றுஞ்செ யற்ப ரிந்து செய்வ ராற்பெ ரியரென்

னியற்ப றூடக்கை மாவு ரித்தெ டெத்த வாற்ற நேற்றவுங்

கயற்க னூர்ம யற்ப டிந்தொர் காணு நின்க ழற்றொழே

னுயற்கெ னக்கொர் வுதைப ணிக்க வுற்ற காலை யத்தனே.

அத்த விப்பி றப்பில் யானி னடிகள் தானு மருளிலே

னெத்தவேத நாவன மனனி லுயாவெ னாவன் முயலகன்

பைத்த மேனி பாவை வாயிற் படியெ னுப்பிறக்கிலென்

ளத்த னையு முயல்கி லாது னையி னைக்கண் டெய்வனே. (எச)

உய்ய வுண்ட நஞ்ச யின்று ணர்த்த நின்ன ருட்டிற்
பொய்யி கந்த நிற்கொழி தூது போகு மூழ்ப்பு ணர்ப்பினுன்
மெய்ய கன்று மாண்டு மாண்டு மீண்டி வண்பி நக்குறாஉம்
வெய்ய வான வர்ப்ப ராவும் வீணென்றகொல் பெறுவரே. (எரு)

பெற்ற மாய மாயன் முன்பி நங்க லாய்ப்பி நங்குநான்
சற்று நோக்கு ருவ டிக்கண் டன்க ணிட்ட வாறுபற்
றற்ற வர்க்க ருள்வன் கர்வை யண்ண லென்று ணர்த்தவும்
மற்றொர் பற்றி னேனும் வாழ்த்தும் வாழ்த்தி லென்ப யப்பதே.

பற்றி லார்க்க ருள்வ னாவற் பதிய னென்னு மறைமொழி
வெற்றெ னாவு ணர்த்த னன்வி ளங்கு நாவ லூரனுக்
கொற்ற னாவு வந்து தூது னுரைத்தி யைத்த வுண்மையா
லிற்றை நாளு னேவ லாக வெனையி யக்கிற் சாலுமே. (எஎ)

சால நீள்வ யற்ச லாவு சம்பு கேச வெங்கணும்
பாலி னீரின் விசுவி நின்னின் பரிசு காண்கை யொன்றுமற்
ருவி சூழ்பு விக்க னென்னை யான றிந்தி ருத்தலொன்
றேவி ரண்டி லொன்றை யானு மெய்த விங்க னருள்வே. (எஅ)

அரும றைக்கு லஞ்சொல் காவை யாத்த தூல சூக்குமக்
கருவி யென்னு மும்மை யாக்கை யிற்ப டிந்தும் படிவிலா
தொருகில் கால மூன்றி னின்று முரைய கக்கு ருதவென்
னுருவை யானு முணரு மாறிங் குனத ருட்டி ரிகவே. (எக)

புரியு நின்ன டித்தொ மூம்பு பூண்ட வென்முன் வெற்புநே
ரெரிவி ழிக்க ரும்ப கட்டி னியமன் வந்தெ தீர்ந்தநா [ன்
ளரிவி டைக்க ணார்த்த வண்வந்தருள்க ரத்தல் லெவண்டினே
விரிம லர்ப்பொ தும்பர் மேய வெள்ளை நாவல் வள்ளலே. ()

கலிலிருத்தம்.

வள்ளமலர், வாவிமத வாசன வனத்தோ
ரொள்ளிடைபு ளன்பினடி யேத்தினர்க ளன்றோ
விள்ளருமெய்து ஞானநில மேவியப ணர்கைப்
புள்ளினியி கர்துவை போகதுகர் வாரே. (அக)

ஆரமல ராரணணி யார்மனைவி யாரஞ்
சோரவலை நித்திலது துன்னுநின் முடிக்க
ணுரலெவன் காவைநக ரார்ந்தவு னடிக்கீழ்ச்
சாரவரு ணல்குகத யாவினெளி யற்கே. (அ௨)

எட்டுணைய வேனுமிர வரவகையு மேற்பார்க்
கிட்டுதுகர் தேட்டமுமி லங்கடியர் தொண்டு
முட்டுதையு மண்டினொடு முன்புகழ்ந வில்சொற்
கட்டுமிக நல்குகக யாரணிய வாழ்வே. (அ௩)

வாரணவ னத்தவீர்வ னத்துருவ வெந்தர்
யாரணமெ னைத்துமகி லாண்டமுப்விராய
பூரணனெ னுஞ்சொ லுறு போதமது ணர்ந்துங்
காரணமெ னோவுலகர் கண்டுபர வற்கே. (அ௪)

பரசமய மேவு மவர் பாரிலளி மூசம்
சரசமய நாவனிழ றுன்னுபுவு லுதைக்
கரசமய நல்குமழு தேசனரு னோரில்
வரசமய சைவதவ வாழ்வையிக வாரே. (அ௫)

இகமிலகு தீயவுட லீரவெனி னெஞ்ச
மிகமறுகு முன்னருறு மேல்வினையி னந்தோ
வகமய லகன்றுனடி யார்ந்தருண்மெய்ஞ் ஞானச்
சுகமருவு மாறருள்க தோயவுரு வோனே. (அ௬)

உருவமொரு நான்கருவ நான்குபய மொன்றாய்
மருவுநவ மார்வடிவ மன்னியும னாதும்
பொருவில்பொரு ளாய்நிறைபு னற்படிவ நாத
குருவடிவ மேலியொரு கூற்றருள்வ தென்றே. (அ௭)

என்றுபணிந் தேத்துமழு தேசபடர் கோட்டுக்
குன்றுறழ்ப கட்டினிவர் கூற்றனெனை மேவி
லன்றுவிடை யேறியெனை யானுமுமை யாளோ
டொன்றுற வெதிர்த்தருள்க வுள்ளுமெளி யற்கே. (அ௮)

உள்ளியிடு கந்தமென வேரதுமய லோவா
தெள்ளிருவி னைக்குளுழல் விரிலகு செங்கட்

கள்ளியிடு மாலயதி லாலயநின் வெண்ணீ
றள்ளியிட வவ்வினைய கண்ணொளிர்கு வீரே. (அக)

ஒள்ளொளியெ னுவெளிய னுள்ளமலர் மேய
வெள்ளியந னுவலடி மேவமுத வள்ளால்
தெள்ளுசிவ ஞானநிலை தேறவிழை வேனுக்
குள்ளநெறி யுள்ளபடி யுள்ளுற வுணர்த்தே. (கூ)

எழுகீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.
உறுபெரு நாரமோடு பிறைநீடு கொன்றை
யொளிரிண்டை மேலி சரணம்
மறுவறு வேதமோல மொடுநாடு கஞ்ச
மலராந் தேச சரணம்
இறுதிகொண் மாலயன்றன் சிரமாலு கொண்ட
வெழிலாரு மார்ப சரணம்
நறுமலர் நாவனீழ லமுதேச மால்க
ணனிமல்கு பாத சரணம். (கூக)

சரவச ரங்களாய பிரபஞ்ச முற்றுந்
தானு மனாதி சரணம்
கரவச மேயசம்பு முநிநல்கு நாவல்
கனியுண்ட வண்ட சரணம்
பரவச நார்த்தநன்மா பழிநீக்கு காவை
பரநாத தத்வ சரணம்
உரவச னத்தகோத மன்விரக தாப
மொழிவித்த நம்ப சரணம், (கூஉ)

நம்பகி லாண்ட வல்லி கொளமுன் னகிற்று
ஞாடுபை தேச சரணம்
கம்பலை நீடுகங்கை யினுங்கா விரிக்குக்
கனநல்கு நாத சரணம்
பும்பெழு சாகரங்க டிசைநான்கு மல்கி
பரவப் புலிங்க சரணம்
வம்பவிழ் மேருவாணி நதியாகு மாறு
வநல்கு மப்ப சரணம், (கூங)

அப்பிறை பாரியாடோ ளணைவன்னி சாப

மகல்வித்த தேவ சரணம்

ஒப்பறு நேரியானில் லவள் சூடுமார

மொளிருத்த மாங்க சரணம்

செப்புச ரோருகன்ஹி வினைநீக்கி யாக்குந்

திறநல்கு மூர்த்தி சரணம்

மைப்புரு கூதனைத்த வடர்பிரம பாவ

மாற்றும்ப ரும்ப சரணம்

(கூச)

உம்பல்செய் பூசையேற்றன் றுவந்தாண்டு கொண்ட

வுயர்ஞான தேச சரணம்

பைம்புன னீடியோடு பொருளைக்கண் முத்தம்

பாலித்த வீச சரணம்

அம்புயை யாடரங்க நெடுமால் வணங்க

வருள்கருணை வாரி சரணம்

நம்புறு பானுபோற்ற வொளியாதி நல்கு

நறுநாவன் மூல சரணம்.

(கூரு)

சந்திரன் வாழ்த்திமாமன் றருசாப மாற

சரண்புக்க சரண சரணம்

சுந்தர நாகமேவு மயன்செய்வி மானத்

தொடர்புற்ற வாதி சரணம்

வந்தர நாதமோடு பணிவீட ணற்கு

வரநல்கு மமுத சரணம்

முந்தர னாரினேமி சமனாக சும்ப

முநிபரவு மொருவ சரணம்

(கூசு)

பரவியி ராவணேசன் றனைவீட்டி ராமன்

பழிநீக்கு மிறைவ சரணம்

விரவியு லுதைவாயி னுறுதந்தி னுற்று

வியன்கோயின் மேய சரணம்

திரவிய மின்றிரீற்றி னெயில்கட்டு வித்த

சித்தப்பிர சித்த சரணம்

திருவானைக்காப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

உரு

உரவிய மீர்த்தனைவீப்பென் றுயர்தீர்த்த முற்று
மொளிர்தீர்த்த மேனி சரணம்.

(கூஎ)

திருமலர் வாசனாற்றுற் சுவங்கொண் டுவந்த
சிவஞான தான சரணம்

மருவுப ராசரன்றன் வழிபாடு கண்டு

வஃதீந்த வரத சரணம்

நிருதிப ராவிபச்சாத் தாபேச னென்ன

நிறுவித்த வெந்தை சரணம்

வருமொரு வீடணன்வற் சரந்தோ நிறைஞ்ச

வளர்தோய நாத சரணம்.

(கூஅ)

வடதிசை மன்னவன்புட் பகநாடி யேத்த

வரமீந்த நித்த சரணம்

படருபு நந்திகேட்ப நகர்மேன்மை முற்றும்

பகருநந் தீச சரணம்

திடமுறு மாதிசைவ மறையோர் செருக்கைச்

சிதைவித்த வார்த்த சரணம்

விடலரு மூர்த்திதீர்த்தந் தலமுன்று மேலங்கு

வியன்ஞான வைப்ப சரணம்.

(கூக)

சரதம தாகபாகி ரதிநோற்றி வர்ந்த

தழைசடா டவிய சரணம்

விரதர்கண் மூழ்குமொன்பான் றடம்வாய்ந் திலங்கு

விரிநீர்த் தலத்த சரணம்

வரதவ னீடுசென்னி யதுகீண் டியர்ந்த

வளநாவ லேச சரணம்

பரவுறு மெளியனேற்கிங் கருண்மாரி தூற்றும்

ப்சியகா ரணைய சரணம்.

(கூ௦)

திருவானைக்காப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIRUVANMIYUR. MADRAS.

MAHAMAHESWARYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41:

வி ன ம் ப ர ம்.

—•—

இப்புத்தகமும் இந்நூலாசிரியரால் தமிழில் வ்சன நடையாக வெழுதப்பட்ட காந்திமதி யென்னும் புத்தகமுமே வேண்டியவர்கள், இந்நூலாசிரியரிடத்திலும், சென்னை தொண்டைமண்டலம் ஐஸ்கூல் தமிழ்க் தலைமைப்பண்டிதர் திரு. வி. சிவப்பிரகாசையரவர்களிடத்திலும், முத்தியூர் உபபட்டை தம்புசெட்டிவீதி 289 - வது நெம்பர் ம-ந-பு-நீ, ஷ. புஷ்பரதச்செட்டிஅண்டு கம்பெனியாரிடத்திலும் அடிபடுகண்டபடி விலைகொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை.

திருவானைக்காப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

0—1—6.

காந்திமதி

0—8—0

சோதனைப்பத்திரம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
12	22	மலையான்	மலையான்
19	4	விண்ணென்	விண்ணென்
"	11	தூதுறு	தூது
21	7	எழு	எண்

